

**D R Ž A V N A
D V O R A Z R E D N A
T R G O V S K A Š O L A
V C E L J U**

IZVESTJE

ZA ŠOLSKO LETO 1935-36

V C E L J U 1 9 3 6

DRŽAVNA DVORAZREDNA TRGOVSKA ŠOLA V CELJU

IZVESTJE

ZA ŠOLSKO LETO

1935 - 36.

V CELJU 1936.

IZDALO IN ZALOŽILO RAVNATELJSTVO
TISK ZVEZNE TISKARNE V CELJU (PREDSTAVNIK MILAN ČETINA)

Kazalo.

Stran

I. Predavanja na šolskih proslavah	3
II. Stanje učnega osebja	13
III. Letopis za šolsko leto 1935/36	13
IV. Seznam učnih knjig, uporabljanih v šolskem letu 1935/36	17
V. Pismene naloge	18
VI. Stanje kabinetov in knjižnic	19
VII. Društvo »Šola in dom«	20
VIII. Dijaska udruženja :	
a) Zavodno udruženje »Korotan«	20
b) 132. podružnica Ferijalnega Saveza	21
c) Podmladek Jadranske straže	21
č) Podmladek Rdečega križa	21
IX. Šolski sklad	21
X. Ekonom, združenje za štedenje in kredit	22
XI. Poučne ekskurzije	23
XII. Zdravstveno stanje učencev šolskega leta 1935/36	24
XIII. Seznam gojencev(k) koncem šol. leta 1935-36	24
XIV. Popravni izpit za šolsko leto 1934/35	28
XV. Uspeh za šolsko leto 1934/35 po končanih popravni izpiti	29
XVI. Završni izpit v septembru 1935	29
XVII. Završni izpit v juniju 1936	30
XVIII. Statistika dijakov za šolsko leto 1935/36	36
XIX. Naznanilo za šolsko leto 1936/37	38

I.

Predavanja na šolskih proslavah.

Sveti Sava.

Predaval Janežič Anton o priliki spominke slavnosti 27. januarja 1936.

Danes je preteklo sedemsto in eno leto od smrti sv. Save, prvega srbskega učitelja, arhiepiskopa, književnika, zakonodajalca, organizatorja, državnika, svetnika, narodnega ideologa in tvorca narodne kulture.

Sv. Sava je velika zgodovinska osebnost, on je ustanovitelj samostojne srbske cerkve, tvorec srbske državne misli in kulture. Z dinastijo Nemanjičev se pričinja državna zgodovina srednjeveške Srbije, zgodovina srednjeveške srbske omike pa se začinja s sv. Savo.

Preden govorim o življenju, delu in značaju Sv. Save, se mi zdi potrebno, da spregovorim o tem, v kakšnem stanju se je nahajala srbska država v dobi pred Sv. Savo in za sv. Save.

Mihaela, kralja Zete (1050—1082) je nasledoval sin kralj Bodin (1082—1101). Bizantinske nadvlade se je najprej rešila Zeta za vlade kralja Mihaela. Mihael je osvojil Hum do Neretve in Raške. Raško je moral malo kasneje vrniti Bizancu. Bodin je zopet zavzel Raško, a po smrti Zvonimirovi tudi Bosno. Moč Bodinova pa je kmalu začela pešati radi neprestane borbe z Grki in s svojimi rojaki. Po njegovi smrti je država razpadla na manjše oblasti. Istočasno se je začela borba med Zeto in Raško za prvenstvo. V tej borbi je Duklja iskala pomoči v Bizancu, Raška pa v Ogrski. Za Raško sta vodila borbo Uroš I. in Uroš II. V tej vojni je bil Uroš II. premagan, bizantinski cesar Manojlo (1143—1180) ga je odstavil in postavil za Velikega župana Deso. Ker je tudi Deso hotel zediniti srbske oblasti in si pokoril Travunjo in Zeto, razen Primorja med Skadrom in Kotorom, je Manojlo tudi njega odstavil, državo pa razdelil med Zavidove sinove. Za velikega župana Raške je postavil Tihomira, najstarejšega brata Nemanje (1168). Ostala dva brata Stracimir in Miroslav sta dobila prostrane kraje, najmlajši Nemanja pa malo Leskovško oblast. Nemanja si je v kratkem pridobil s svojo modro upravo in pravičnostjo pri ljudstvu in duhovščini ljubezen in je z lahkoto potolkel svoje brate ki so mu hoteli vzeti njegov del. Tihomira je vrgel s prestola velikega županstva in sam nanj sedel. Manojlo mu je odobral. Po Manojlovi smrti je za vselej osvobodil Srbijo bizantinske nadvlade in je razširil državo na vzhod, jug in zapad, kjer je zavladal nad Dukljo in Primorjem. Državo je utrdil s tem, da je očistil deželo bogomilov in napravil vzhodno pravoslavno vero za državno. Ko je Nemanja zedinil srbske pokrajine in dosegel popolno neodvisnost, se je odrekel prestolu v korist srednjega sina Štefana 1196 l. Starejšega sina Vlkana je odškodoval s pokrajinami na zapadu, da kot veliki knez vlada nad Dukljo, Travunjo in Toplico. To je napravil radi tega, ker je prišel na bizantinski prestol Štefanov tast in je bizantinski dvor zahteval, da cesarjeva hči postane vladarica v Srbiji. Ta odstop od prvorojenstva so narekovali državni interesi. Ko je tudi to srečno izvršil, je šel Nemanja v samostan.

Najmlajši sin Nemanjin je bil Rastko, ljubljencek svojih staršev. Rodil se je okoli leta 1174. Do 15. leta je rasel in se izobraževal na dvoru svojega očeta. Imel je dobre učitelje in izobraževal se je na način, kakor so se takrat izobraževali in vzgajali sinovi velikašev in vladarjev. Po dovršenem 15. letu je dobil od očeta del države, kjer naj bi se zasebno na svojem dvoru v družbi velmož in velikašev učil in privajal vsemu, kar je potrebno človeku iz vladarske hiše. Čeprav je Rastko razumel očetove napore za organizacijo, ureditev in krepitev svojih zemlje, izgleda, da je bil Rastko v začetku bolj nagnjen k veri in verskemu zanosu kakor pa k političnim stvarim. Tako je svoj čas prebil v molitvi, postu in branju cerkvenih knjig, ki so dajali njegovi melanholični naravi več duhovne hrane kakor veselo in prijetno življenje na dvoru njegovega očeta. Po narodi je bil tih in miren, precej zaprt, (ali v kolikor je prihajal v stik s svetom, je bil nenavadno ustrežljiv in blag. Bil je skromen in izredno dobrega srca in značaja. Mnogo je imel stikov z menihi, ki so mu često pripovedovali o samostanskem življenju. Bili so tudi menihi iz Sv. gore, ki so mu govorili o meniškem in puščavniškem življenju na Sv. gori. Vse to je zelo vplivalo na sanjavo dušo mladega princa, ki je tako življenje višje cenil kakor prijetno življenje na bogatem dvoru. Lepota svetogorskega življenja med ljudmi, ki so se odrekli vsemu zemeljskemu, ki žive v puščinah, šumah in pečinah, mučijo svoje telo in so izpostavljeni vročini in mrazu, ki žive v vednem postu in molitvi v slavo Boga, pravice in resnice, čar takega življenja v molitvi in lepota samopozabe so ga dovele do sklepa, da pobegne od staršev v samostan. Po pripovedovanju njegovih življenjepiscev Save Domentijana in Teodozija, je prosil, ker ni smel povedati svoje namere, da bi smel iti na lov na jelene. Ko se mu je na tem lovu nudila prilika, je pobegnil na Sv. goro. Ko je spremstvo opazilo, da ni Rastka, je javilo brž Nemanji, ta je hitro poslal ljudi iskati ga. Našli so ga v samostanu sv. Pantelejmona, še nepostriženega, kar jih je najbolj razveselilo. Na vsak način so ga hoteli odpeljati k očetu domov. Pa jih je Rastko zopet ukanil. Menihi so bogato pogostili njegove gonitelje, dali jim dobrega vina, potem pa so jih peljali v cerkev k bogoslužju. Ko so tam trudni od pota zaspali, so Rastka postrigli in pomenišili. Ko so se prebudili, so opazili, da Rastka ni med njimi, so ga začeli iskati in grditi menihe. Rastko, sedaj menih Sava, se tedaj pojavi na visokem samostanskem stolpu, jim vrže svojo obleko in lase za dokaz, da so ga našli in da je živ. Tako se je 1191. l. izpolnila Rastkova želja. Kmalu je prestopil v samostan Vatoped. S svojim vedenjem in delom, z bistrino svojega duha, z okretnostjo in blagim značajem si je kmalu pridobil srca vseh sobratov. O njem se je povsod govorilo s posebno pohvalo in priznanjem. Cele dneve je prebil v čitanju pobožnih knjig in v opravljanju najnižjih samostanskih del. To je delal prostovoljno, da bi dajal drugim zgled. Mnogo je prebil v molitvi v cerkvi in zunaj cerkve in vedno se je strogo postil. Odrekal se je vsaki udobnosti, mučil svojo telo, hodil bos po slabih potih, gologlav po vročini in dežju in vedno peš. Zato mu je kmalu obel zelodec in ni nikdar ozdravel. V samostan je vabil tudi svojega očeta. Prišel je šele, ko se je prepričal, da je stanje ob njegovi odpovedi na prestol popolnoma trdno. Sava in Nemanja sta bogato obdarjala samostane, zlasti Vatoped. S prihodom Nemanje na Sv. goro se je Savi izpolnila še druga velika želja: z očetom sta dobila do-

voljenje za gradnjo srbskega samostana. Tako je nastal Hilandar, ki je bil odslej središče srbske prosvete in zatočišče srbskih samostanskih ljudi. Sava je dal prevesti z grškega neki tipik, napravil nekatere izpremembe in ukazal, da se odslej mora po njem in njegovih odredbah živeti in delati v Hilandaru.

Nemanja je bil že star, ko je prišel v samostan in čakal na smrt. Umrl je v naročju svojega ljubljénčka mirno in tiho, brez bolečin 13. februarja 1200. l.

Brž ko je Nemanja zapustil Srbijo, že je začel njegov najstarejši sin sklepati zveze z Ogrsko in papežem Inocencem III., da bi z njihovo pomočjo dobil nazaj izgubljene pravice na prestol. Zdi se, da sta bila Nemanja in Sava o tem nekoliko obveščena, pa je šlo vendar vse dobro, dokler je bil Nemanja živ. Ko je pa Nemanja umrl, je v Srbiji izbruhnila državljanska vojna. Vikan je z ogrsko pomočjo zavladał srbski državi 1202. l. Štefan pa je kmalu s pomočjo bolgarskega carja Kolojovana premagal Vikana in zopet zavladał. Ta vojna je zelo opustošila Srbijo, lakota je zavladała vsepovsod.

Ko so križarji četrte križarske vojske zavzeli 1204. leta Carigrad in uničili bizantinsko cesarstvo, se je začela njihova oblast naglo širiti in dospela na Sv. goro. Križarji so s katoliško duhovščino začeli delati na to, da se podredi Sv. gora papežu. Na Sv. gori je radi tega nastala velika nesigurnost in zavladał velik nered.

Sava je komaj dočakal, da sta ga Vikan in Štefan poklicala v Srbijo. S seboj je nesel ostanke očeta Nemanje in jih svečano pokopal v Studenici. Sava je sedaj na Štefanovo prošnjo ostal v Studenici kot arhimandrit in upravitelj tega samostana.

Sava se je v 16. letih meništva mnogo izpremenil. K temu so mnogo pripomogli modri nasveti Nemanjini in dobro znanje pozitivnih in negativnih strani samostanskega življenja, idealni zanos in majhne intrige, katerih se je tudi sam včasih posluževal za svoje cilje. Na svoje oči je gledal, kako se ruši staro cesarstvo in kako raste na njegovih razvalinah nova država z drugo kulturo. V Studenici je Sava postal od puščavnika delavec med ljudstvom in za ljudstvo, od verskega fanatika propagator socialne morale, od mladega zanesenjaka organizator, državnik in književnik. Bil je v velikem stilu narodni učitelj in prosvetitelj. Mnogo je potoval med ljudstvo. Krepil mu je duha, dvigal moralo, z živo besedo vplival na ljudstvo, nadziral delo svečenicov, jih navajal k delu za narodno prosveto. V tej dobi se je bavil tudi s književnostjo, izdelal je tipik (ustavo) za samostan Studenico, kjer je v uvodu napisal tudi življenje svojega očeta.

Pa srbska država, v kateri je moral Sava dovršiti toliko religioznih in prosvetnih poslov, se ni mogla mirno razvijati. Pretila ji je nova nevarnost najprej od bolgarskega dinasta Dobromira Streza, ki ga je Štefan štital. Začel je pretiti, da bo udalil na Srbijo. Sava je šel v Štefanovem imenu k njemu in ga skušal pregovoriti z modro besedo, da je bolje in koristneje za njega, da se drži prejšnje politike naslanjanja na Srbijo. Ni ga mogel prepričati, ali uspelo mu je, da je prepričal njegovo okolico, in ko je po brezuspešni misiji krenil domov, je Streza nekdo od njegovih ljudi nasilno umoril.

Kmalu nato je zapretila nova nevarnost od ogrskega kralja Andreja in latinskega carja Henrika, ki sta se pripravljala da udarita na Štefana. Zopet je Štefan iskal nasvete v Studenici pri sv. Savi,

kako bi se rešil te težave. Z modrimi nasveti Savinimi se gre pogajat k sovražnikoma in mirno se vrneta v svoje kraje.

Štefanu se je zdelo, da je nevarnost odklonjena samo začasno. Treba je bilo proti temu nekaj napraviti. Štefan je bil ta čas oženjen z vnukinjo slavnega benečanskega doža Dandola, pa se je začel približevati Benetkam in Rimu. Zaprošil je papeža za kraljevsko krono. Sava, se zdi, da ni imel dovolj razumevanja za Štefanovo idejo, da pride do priznanja državne neodvisnosti s tem, da dobi kraljevsko krono iz Rima. Tako sta se Sava in Štefan končno razšla v vprašanjih zunanje politike in Sava je v znak protesta zapustil Srbijo.

Papežev poslanec pa je prišel in kronal Štefana jeseni 1217. I. za kralja.

Sava je gledal v vzhodni cerkvi edino pravo vero in smatral, da se mora novozgrajena srbska država obdržati le taka, kakršno jo je ustvaril Nemanja. Vera v zemlji mora biti ena in cerkev bo na ta način pomagala državi, da ne bo prišlo do novih prepиров v njej sami. Iz Hilandara je začel oponirati Štefanu. Opozicijo je vodil preko vdanih ljudi, ki so ostali v Srbiji. Nezadovoljstvo radi Štefanove nove politike je naglo rastlo.

Kmalu so se prilike na Balkanu spremenile. Epirski despot Todor je postal mogočen in naglo osvajal po Makedoniji in Albaniji. To je Štefana prisililo da išče podpore pri predstavnikih bizantinske cerkve in države, ki je imela tedaj sedež v Nikeji. Štefan je bil primoran obrniti se na Savo. Po sporazumu med bratoma, je Sava odpotoval v Nikejo. Razložil je verske in politične razloge, ki ga silijo da v borbi proti latinstvu išče srbsko cerkveno neodvisnost. Prosil je cara Todor Laskarja, da doseže pri patriarhu, da za Srbijo posveti posebnega arhiepiskopa, ki bo izvedel organizacijo srbske cerkve. Ker so tudi politične prilike Nikejskega cesarstva zahtevale čim bolj prijateljske odnose s Srbi, je bila Savina prošnja ugodena. Srbija je dobila cerkveno samostojnost, a za prvega arhiepiskopa je bil postavljen sam Sava 1219. leta

Sava se je vrnil v Srbijo preko Sv. gore, se ustavil najprej v Studenici, potem je šel v Žičo, kjer je začel zelo energično, premišljeno in po planu izvajati organizacijo cerkve in ji dal čisto narodni značaj. Zopet se je pokazal dober diplomat, ni se vtikal v organizacijo katoliške cerkve v Srbiji.

Sava je zelo dobro poznal kulturno in politično življenje Bizanca, kjer je v politiki tedaj igralo duhovništvo veliko vlogo in pomagalo vsaki državni akciji. Želel je, da bi imelo tak značaj tudi srbsko svečeništvo, predvsem zato, ker so bili plemiči nesigurni, omahljivi in izpostavljeni različnim vplivom. Po svečeniških, na katere je veliko in neposredno vplival, je utrjeval pravoslavje in dvignil splošni kulturni nivo. Tradicija tega dela se je ohranila skozi celo zgodovino. Cerkev je bila glavna opora državi.

Izgleda, da se Štefan ni veliko navduševal za Savino delo, ali radi dinastičnih in državnih interesov sta brata ohranjala direktne zveze. Ko je bil Štefan na smrtni postelji, ga je Sava zamenjil, pokopal najprej v Studenicah, pozneje pa prenesel v Žičo.

Takoj po Štefanovi smrti je kronal najstarejšega njegovega sina Radoslava za kralja. Radoslav je bil oženjen z Ano, hčerko epirskega despota, kasneje cesarja Todorja.

Ko je nemški cesar Friderik Barbarossa sklenil s sultanom Kamilom pogodbo in je sultan dovolil obiskovanje svetih mest v Palestini, je šel tudi Sava obiskat te kraje. Na povratku se je sestal s cesarjem Kolojovanom Vatacem in dobil na njegovo intervencijo od patriarha Germana dovoljenje, da si bodo v bodoče srbski škofje sami sebi izbirali arhiepiskopa in da ga bodo tudi sami posvečevali. Torej je tudi to stvar srečno opravil.

Kmalu po njegovem povratku so nastale na Balkanu velike zmešnjave. Težnje silovitega epirskega cesarja Todora so se križale s težnjami močnega bolgarskega cesarja Asena I. Prišlo je med njima do ogorčene borbe na Klokotnici 1230. Todor je bil poražen in Asen je postal najsilnejši vladar na Balkanu. Ta velika sprememba v odnosu moči v neposredni bližini je odjeknila tudi v Srbiji. Kralj Radoslav je s tem porazom svojega tasta izgubil oporo in ker ni bil priljubljen, se je dvignila proti njemu vstaja 1235. leta. On je z ženo pobegnil, prestol pa je zavzel mlajši brat Vladislav, ki je bil oženjen s hčerjo Asena bolgarskega, a to je bila garancija za prijateljstvo močne Bolgarske. Sava je kronal Vladislava za kralja.

Ko je Asen II. učvrstil svojo državo, je zaželel še cerkveno samostojnost. Nikejski cesar, ki je bil z njim v rodbinskih vezeh, je dosegel pristanek nikejskega patriarha. Moral je dobiti še priznanje jeruzalemskega, aleksandrijskega in antijohijskega patriarha. To delo mu je srečno opravil sveti Sava. Za časa potovanja je že bolehal. Ko je prišel v Trnovo je naglo in na smrt zbolel in umrl 1235. Car je dal Savo pokopati v njegovi novi zadužbini Štiridesetih mučenikov. Cerkev ga je proglasila za svetnika, ljudstvo ga je hotelo imeti v svoji sredi, prepričano, da bo mrtvo telo sv. Save čuvalo deželo vseh nevolj. Kralj Vladislav je želel prenesti njegove ostanke v Srbijo, pa ker so Bolgari verovali v njihove čudotvorne moči, niso nikakor hoteli pristati na to. Po mnogih prerekanjih s svojim tastom Asenom je končno Vladislav uspel, da je smel l. 1237. prenesti telo sv. Save v Srbijo in ga pokopal v samostanu Mileševu — svoji zadužbini.

Mileševo je radi čudotvornih ostankov svetnikovih postalo daleč slavno. Ljudstvo je prihajalo iz vseh krajev, da se pokloni in najde na svetnikovem grobu utehe svojim duševnim in telesnim bolem.

1594. l. je Šinan paša, prepričan, da že sam spomin na življenje in delo sv. Save more mnogo narediti, ukazal svetnikove ostanke odkopati, odnesti na Vračar in sežgati. Prav zato pa je njegov spomin začel še močnejše ogrevati duše srbskega naroda.

Sv. Sava je bil zelo popularen, še za življenja je prišel v legendo, ki se je s časom vse bolj večala. V narodnih pesmih se opeva precej enostransko, v duhu cerkvenih legend, zato so pa pripovedke o njemu zelo različne, često šaljive, duhovite, vedno zanimive.

Dela sv. Save so zelo važna za srbsko državo. Cerkvena organizacija je preživela propad države in dočakala njeno vstajenje. Njegovo »Žitije sv. Simeuna«, čeprav je pisano brez književnih pretenzij, je po času prvi in eden od prvih po vrednosti med vsemi spisi srbske srednjeveške književnosti. Poleg tega je sv. Sava velik kot narodni prosvetitelj in diplomat. Vsaka delavnost njegova sama za sebe je bila dovolj velika, da bi se ga narod moral s spoštovanjem spominjati. Zgodaj se jim je rodil velik sin, v najtežjih dobah jim je bil svetla luč, vedno bolj in bolj simbol narodne cerkve in prosvete.

Izmed vrednih je sv. Sava najvrednejši spomina.

Jos. Juraj Strossmayer.

Predaval Fink Konrad o priliki spominske slavnosti dne 4. febr. 1936.

Izmed idejnih predhodnikov, ki so polagali temelje za zблиžavanje in zedinjenje južnih Slovanov in zri z veliko nado in globokim prepričanjem v realno prihodnost, je naš današnji slavljeneč, J. J. Strossmayer, vladika djakovski.

Četudi je bil po svojem plemenskem tipu in kulturnem obeležju Hrvat, ga slavijo danes z enako pravico in dolžnostjo vsi Slovenci in Srbi, ker je posvetil svoje življenje nam vsem, vzgajajoč in bodreč nas k slogi, ljubezni in edinstvu ter nam je tako ubiral pot do svobode in zedinjenja.

Strossmayer je bil sin širokih slavonskih ravnin in se je rodil v Osjeku l. 1815. Že od rane mladosti je užival doma nacionalno vzgojo, kar je bilo odločilno za vse njegovo plodonosno življenje. Namenjen duhovniškemu poklicu, je študiral teologijo v Budimpešti, kjer je spoznal slovaškega pesnika Ivana Kollarja, propagatorja narodne vzajemnosti med Slovani. Kakor drugi evropski narodi, so se začeli buditi tudi zlasti avstrijski Slovani in spoznali svoje nacionalne dobrine in pravice. Globoko je vzrastla tedaj v Strossmayerju ljubezen do svojega naroda in jezika ter je toliko težje občutil krivico, ki se je godila v absolutistični dobi 60. let Hrvatom. Vedno bolj je dozorevala v njem misel, da je treba vzajemnega dela ne samo med Hrvati, nego med vsemi tedanjimi avstrijskimi Slovani. Le tako bi mogli doseči svoje nacionalne in politične pravice.

Toda južni Slovani so bili brez pravih voditeljev, njihova inteligenca se jim je vse preveč odtujila, največja ovira pa so bile politične razmere pod tedanjo absolutistično vlado, ki je hotela v kali zatreti vsako samostojno in svobodno kulturno gibanje svojih ljudstev. Vso državo je zagrinjala najhujša germanizacija. V tej dobi l. 1850. je zasedel Strossmayer škofovsko stolico v Djakovem. Takoj je zaslužil, da mora postati svojemu narodu voditelj ter se je sam imenoval prvega narodnega škofa. Kot cerkveni dostojanstvenik je imel najširše področje za nacionalno in kulturno udejstvovanje in bila mu je prva skrb, da bi njegov narod ne klonil duha spričo žalostnih političnih razmer. Bodril ga je z idealom žive vere v boljšo bodočnost. Narodna zavest mu je bila temeljni kamen, na katerem je hotel graditi svoje delo in bodočnost Hrvatov in jugoslovanskih plemen. Opominjal in bodril je z živo besedo k zavesti in zaupanju. Toda absolutistična avstro-ogrška vlada ga je vedno ovirala v tem plemenitem stremljenju. Leta 1860. pa se je zrušil tedanji politični sistem in Strossmayer je postal član dunajskega državnega sveta; tam je zahteval, naj bi se uvedel v vsej Hrvaški po šolah in uradih narodni jezik. Toda umevanja in odziva ni našel za svoje upravičene zahteve. Umaknil se je zato iz političnega življenja, posvetil pa se je popolnoma prosvetnemu in kulturnemu delu za svoj narod.

V tem stremljenju ni bil ozkosrčen, ampak je imel širok pogled v politično bodočnost Jugoslovanov Rekel je: »Poglavitna naloga Jugoslovanov je združitev, složnost in zedinjenje. Vsa naša samostojnost in složnost pa nam nič ne pomaqata, ako ne postanemo ena politična celota, v kateri bije eno srce«.

Njegova veličina za jugoslovanski narodni preporod je predvsem v tem, da je kot vladika Cerkve, ki je v onih časih skoro edina stala

ob strani našega narodnega gibanja, doumel pravo vsebino narodne misli in zastavil zanjo ves svoj vpliv, vse svoje znanje in tudi premoženje. Zavedal se je, da narodna stvar vse dotlej ne bo na varnem, dokler se ne strne ves slovanski jug v eno samo narodno in politično silo, ki bo imela en sam ideal, da ustvari na svojih tleh lastno slovansko državo. Vse obeležje njegovega nacionalnega in kulturnega dela je bilo jugoslovansko, njegov smoter pa, naj bi se zbirali vsi jugoslovanski narodi v narodnem in duhovnem edinstvu. Zato je gledal v Hrvatih, Slovencih in Srbih in tudi v Bolgarih nujni krog narodne skupnosti, ki naj bi bila osnovna organična oblika, v kateri naj bi se vsak del naroda izživljal po svoje, a nikdar le za sebe. S svojim širokim in plemenitim duhom je objemal Strossmayer vse dele naše zemlje z enako ljubeznijo in trdno veroval, da bomo Jugoslovani najlažje očuvali svoj obstoj, če se na znotraj učvrstimo in zedinimo.

Razmere pa so bile tedaj take, da na revolucijsko uresničenje tega ideala ni bilo mogoče misliti. Videl pa je z bistrim očesom, da je potrebno pripraviti v narodih one temelje, ki jih bodo po nujni potrebi in z evolucijsko silo približali temu cilju. Zato je bil potreben tak temelj, ki bi izbistril in zbližal duhove Jugoslovancev. Taka temelja naj bi bila predvsem narodna prosveta in narodni jezik. Zato je kmalu po zlomu avstrijskega absolutizma bila ustanovljena z njegovo denarno pomočjo Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu. Kmalu nato pa je predlagal v hrvatskem saboru, naj bi se ustanovilo tudi vseučilišče ter je daroval zanj 50.000 fl., za ono dobo ogromno denarno vsoto. In ko se je njegova želja l. 1874. uresničila ter je bilo otvorjeno zagrebško vseučilišče, je izrekel besede, po katerih naj bi bil to najvišji učni zavod skupno ognjišče vseh Jugoslovancev, kjer naj bi se razgrevala bratska ljubezen, sloga in edinstvo. Novi akademski rod naj bi postal voditelj in predstavitelj naroda, ki bi mu naj kazal svetlo pot k slogi in ljubezni ter k edinstvu sil do bodoče jugoslovanske politične samostojnosti.

Svojo vsestransko kulturno in nacionalno delavnost je uveljavljal tudi s tem, da je podpiral z besedo ali z denarnimi sredstvi vse narodne prosvetne ustanove, ki naj bi širile izobrazbo med Jugoslovanskimi narodi. Tudi Slovenci smo bili mnogokrat deležni Strossmayerjevih darov.

Bil je velik ljubitelj umetnosti in jo je vedno rad podpiral. Nakupeval je umetnine domačih in tujih umetnikov in si nabavil tako dragoceno zbirko slik, izmed katerih imajo nekatere neprecenljive vrednote. Vso pa je podaril Jugoslovanski akademiji znanosti in umetnosti, ki je osnovala s to zbirko znano Strossmayerjevo galerijo slik v Zagrebu.

Tako je polagoma ustvarjal svojemu narodu in s tem vsem južnim Slovanom kulturne dobrine, ki naj bi imele namen, da se ob njih družijo v bratski slogi ter si tako postavijo nerazrušne temelje za zedinjeno nacionalno in gospodarsko sožitje. To je smatral potrebno tudi zategadelj, ker so cepile južne Slovane tedaj še politične meje posameznih držav in kronovin, ki pa naj bi jih vsaj kulturno in nacionalno ne ločile.

Bil je prepričan, da je tako zedinjenje, ki bi se naj ustvarjalo s kulturnim zblíževanjem in z medsebojno ljubeznijo, nujna zahteva našega naroda.

Nacionalno zedinjenje je hotel pospešiti tudi s cerkvenim. Pri sv. Stolici je pokrenil vprašanje staroslovenskega cerkvenega jezika,

ki sta nam ga dala še slovanska apostola sv. Ciril in Metod. Predlagal je, naj bi se uvedel v hrvatskih in srbskih katoliških cerkvah in je smatral, da bi bil slovanski cerkveni jezik najboljšo sredstvo za cerkveno, nacionalno in politično edinstvo.

Svojim idejam je ostal zvest vse življenje, ki ga je živel nesebično 90 let, nikdar misleč na svoje koristi, nego le na dobro svojega naroda, ki ga je tako goreče objemal v globoki in iskreni ljubezni. Neomajno je veroval v njeovo lepšo bodočnost v krogu vseh jugoslovanskih bratov.

Naj bi torej žarela v naših srcih Strossmayerjeva apostolska beseda o edinstvu, slogi in ljubezni med jugoslovanskimi narodi, ki si bodo okrepljeni s temi svetlimi ideali, ohranili svojo, s potoki mučeniške krvi pridobljeno domovino Jugoslavijo.

Njenemu največjemu idejnemu borcu, vladiki J. J. Strossmayerju, pa bodi večna hvala in slava!

Zrinjsko-Frankopanska zarota.

Predaval Beg Dušan o priliki spominske proslave dne 30. aprila 1936.

Kaj zamore narod na poti do svobode, če mu je dala zgodovina vedno ognjenih klicarjev, ki so ga dramili v najtežji dobi suženjstva — vidimo najlepše pri nas Jugoslovanih. Vsak del našega naroda je prispeval k zgradbi naše Jugoslavije toliko, kolikor mu je dopuščal državno-pravni položaj. Najbolj ogorčena je bila borba proti Turkom na vzhodu in Avstriji na zapadu.

Avstrija je bila opasnejši sovražnik, ker je bila zahrbtna in cinična. Turki so bili primitivni narod in odkriti sovražniki.

Po westfalskem miru je hotela uvesti Avstrija povsod popolen centralizem. Tudi Hrvatsko je hotela izenačiti z ostalimi pokrajinami svoje države. Te njene težnje so zadele Hrvate v živo, ker so uživali Hrvati do tedaj precej avtonomije. Dalje je nastopala tudi avstrijska armada nasilno nad mirnim hrvatskim narodom. To so bili glavni vzroki Zrinjsko-Frankopanske zarote.

V Avstriji je vladal tedaj cesar Leopold I. ki je bil šibkega telesa in neodločne volje, skratka nesposoben za težke vladarske posle. Radi tega je postal lutka svojih ministrov in tajnikov. — Zaostalo Turčijo je dvignil v drugi polovici 17. stoletja veliki vezir Mehmed Čuprilić in njegov sin Ahmed. Veliki vezir je pričel leta 1663 vojno proti Avstriji, da bi zaščitil svojega varovanca erdeljskega vojvodo Mihaela Apafyja pred napadom cesarja Leopolda. Osvojil je trdnjave Nove Zamke, Veliki Varadin in Novi Zrin, ki ga je nedavno pozidal hrvatski ban Nikolaj Zrinski ob izlivu Mure v Dravo. Pri Monoštru je ustavil njegovo prodiranje cesarjev general Montecuccoli. Izvojeval je tako sijajno zmago nad Turki, kakršne ni pomnil dotodaj krščanski svet (1664). — Šest dni nato je sklenil Leopold s Turki mir v Vašvarju. V mirovnih pogojih je prepustil Turkom vse, kar so si zadnji čas Avstrijci osvojili. Mir je sklenil, ne da bi zaslišal madjarske in hrvatske stanovce. Mihaela Apafyja je priznal kot erdeljskega kneza in plačal je razen tega tudi visoko vojno odškodnino. To je pa storil vse radi tega, da bi Turčija nikdar več ne podpirala madjarskih in hrvatskih nezadovoljnejev. To je Turčija tudi svečano obljubila. Obljuba

pa ni ostala tajna hrvatskim in madjarskim velikašem. Zato niso hoteli tega miru priznavati.

Hrvatski ban Peter Zrinjski in madjarski palatin Fran Wesselényi sta pričela misliti, kako bi osvobodila Hrvatsko in Madjarsko dunajsko nadvlado. Po dolgih pogajanjih je bila sklenjena zarota, ki se jo je udeležilo več madjarskih plemičev in dostojanstvenikov. Hrvata Peter Zrinjski in njegov svak Fran Frankopan, štajerski deželni glavar grof Tattenbach in goriški deželni glavar Valsassina.

Nikolaj Zrinjski in Fran Frankopan sta zbrala vojsko okrog 8000 mož. Ker pa ta armada ni zadostovala, je prosil Nikolaj Zrinjski pomoči francoskega vladarja Ludvika XIV. Nikolaj Zrinjski je kmalu nato umrl in vodstvo zarote je prevzel njegov brat Peter. Peter je nadaljeval pogajanja s francoskim kraljem. Po ahenmetskem miru pa francoski kralj ni hotel več pomagati zarotnikom in jim ni prožil obljubljenih pomoči. Zaman so iskali zarotniki pomoči pri Beneški republiki in Poljski. Prva si ni želela vojne s Turki, druga pa je zaplavala v avstrijske vode z ženitvijo kralja Mihaela Višnjovickega z Leopoldovo sestro. Zato so se končno obrnili zarotniki na pomoč do Turčije.

Odposlanec Petra Zrinjskega, Fran Bukovački, je sklenil s sultanom Mehmedom IV. ugodno pogodbo, toda veliki vezir Mehmed Čuprilić, ki je bil nasprotnik Zrinjskih in odločilni mož v turški politiki, ni pristal na to zvezo. Tega pa ni odkrito povedal Bukovačkemu. In ravno v tem tiči vzrok Zrinjsko-Frankopanske katastrofe.

Na Hrvatskem in Madjarskem so se pričele priprave za odločilni nastop zarotnikov. Dunajski dvor pa je zvedel za akcijo Bukovačkega po svojem carigraskem predstavniku Ivanu Casanovi. V njegovi službi sta bila 2 uradna turška tolmača brata Panajotti-ja. Grka, ki sta bila prisotna pri avdijencah Bukovačkega. Dunajska vlada se je lahko dobro pripravila na zadušitev upora. Ko je spoznal Peter Zrinjski, da ga Turki varajo, se je odločil, da se bo poravnal s cesarjem in njegovo vlado. Leopold mu je obljubil pomilostitev. Kasneje pa je prelomil svojo besedo, ker so ga njegovi svetovalci prepričali, da ga je treba umoriti. Na ta način bi se namreč lahko polastila vlada njegovega velikega premoženja, s katerim bi zakrpala ruinirane državne finance.

17. aprila 1670 sta se podala Peter Zrinjski in Fran Frankopan na Dunaj, da bi prosila cesarja milosti. Vrgli so ju pa v ječo kot veleizdajnika. Od tam so ju odpeljali v Dunajsko Novo mesto. Tam se je vršila jeseni leta 1670 proti njima razprava, seveda le zaradi lepšega. Od cesarja in njegovih ministrov sta bila že vnaprej obsojena na smrt. Dne 23. aprila 1671 so jima prebrali obsodbo: odsekati se ima vsakemu desna roka in glava, smrt, določena za ljudi, katerim se vzame z njo tudi čast. Zaplenili so vse njuno imetje in tako hoteli za vedno zatreti njun spomin.

Frankopan je prosil cesarja v posebnem pismu, naj mu pusti mlado življenje. Bil je star šele 28 let. Tudi Zrinjski je prosil milosti. Cesar in ministri se niso dali omehčati, bila sta pač Jugoslovana. Edino, kar je cesar dovolil, je bilo, da je odredil, da se jima ne odseka desna roka. Dne 30. aprila 1671 ju je obglavil krvnik v Dunajskem Novem mestu. Na njun grob so postavili spomenik s sledečima sramotilnima napisoma: »V tem grobu počivata grof Peter Zrinjski, ban hrvatski in markiz Fran Frankopan, poslednji svojega rodu, ki sta, ker je slepec slepca vodil, oba padla v to jamo«. Drugi napis pa se

glasi: »Učite se smrtniki in iz našega se učite slučaja, ohraniti zvestobo kraljem in Bogu«.

Leta 1871 so hrvatski rodoljubi slovesno obhajali 200-letnico njune smrti. Od tedaj je vsako leto na smrtni dan prispela deputacija slovanskih visokošolcev na njun grob. A šele 30. aprila 1919 so lahko prepeljali kosti mučenikov v Zagreb.

* * *

Avstrijskemu dvoru pa nista zadostovali samo ti dve žrtvi. Znesel se je tudi nad vsem njunim sorodstvom, ker je hotel popolnoma zatreti obadva roda.

Katarino, ženo Zrinjskega, so odvedli v Gradec in po nalogu cesarja Leopolda internirali v samostanu dominikank, ker je zblaznela in umrla. Hčerko Zoro Veroniko so ločili od matere in zaprli v celovski uršulinski samostan, kjer je kot redovnica umrla. Druga hčerka Judita Petronila je končala v zagrebškem samostanu klarisinj. Hčerka Jelena se je poročila s knezom Tökölyjem in umrla v pregnanstvu v Mali Aziji. Adam, sin Nikolaja Zrinjskega, je padel v krvavi bitki s Turki pri Slankamenu. Ker ni imel otrok je tudi njegovo posestvo pripadlo Leopoldu I. Sina Petra Zrinjskega, Ivana, so hoteli vzgojiti za duhovnika, za kar pa ni imel poklica. Postal je častnik, pridružil se kasneje avstrijskim zarotnikom, preživel 20 let v ječi, kjer je tudi umrl. — Tako sta izumrla roda Zrinjskih in Frankopanov.

* * *

Zrinjski in Frankopan nista mrtva, ker živita večno v svojem narodu . . . Spominjamo pa se danes tudi vseh onih, ki so žrtvovali svoje življenje v ječah in na bojnih poljanah za svobodo svojega naroda.

Slava mučenikoma Petru Zrinjskemu in Franu Frankopanu!

Stanje učnega osebja.

a) Izpremembe tekom šolskega leta.

Z rešenjem gospoda ministra trgovine in industrije I. br. 52.335/N z dne 16. septembra 1935 in Kr. banske uprave Dravske banovine I. No. 9285/1 z dne 15. novembra 1935 je bil postavljen za honorarnega suplenta diplomirani filozof Janežič Anton.

b) Učiteljski zbor koncem šolskega leta 1935/36.

Tek. št.	Priimek, ime in značaj	Skupina in stopnja	Kaj je predaval	Št. ted. ur	Razrednik	Pripomba
1.	Marinček Fran direktor	V.	Blagoznanstvo v I. (2), I. (2), strojepis v II., in 2., v treh skupinah à 2 uri, lepomis v I. (1)	11	—	
2.	Ažman Josip profesor	VII.	Trgovinstvo v I. (3), trg. računstvo v I. (4), I. (4), II. (3), 2. (5), knjigovodstvo v I. (3), 1. (3) trg. men. pravo v II. (2)	25	II.	Varuh strok. knjižnice, upravnik „Ekonom“
3.	Beg Dušan profesor	VIII.	Zemljepis v I. (2), I. (2), II. (3), 2. (3), zgodovino v II. (2), 2. (2), blagoznanstvo v II. (2), 2. (2), stenografijo v I. (2), I. (2), II. (2), 2. (2)	26	2.	Varuh zemlj., zgod. in blagozn. zbirke. Pokrovitelj zav. udruž. „Korotan“, pov. PJS in nadzorni starešina FS
4.	Fink Konrad nastavnik	V.	Slovenščino v 2 (3), nemščino v I. (5), I (5), II. (5), zgodovino v I. (2), I. (2), lepomis v I. (1)	28	1.	Odlíkokan z redom Sv. Save V. stopnje in Jugoslovenske Krone V. stopnje. Varuh dij. knjižnice.
5.	Janežič Anton hon. suplent	—	Slovenščino v I. (3), I. (3), II. (3), srbohrvaščino v I. (2), I. (2), II. (2), 2. (2)	17	I.	
6.	Lenasi Konrad profesor	VII.	Trgovinstvo v I. (3), knjigovodstvo v II. (5), 2. (5), dopisje v I. (2), I. (2), II. (3), 2. (3) trg. in men. pravo v 2. (2)	25	—	Režiser. Varuh dij. podporne knjižnice.

Šolski sluga: **Deržek Alojzij**, služitelj v I. skupini, 1. stopnji.

III.

Letopis za šolsko leto 1935-36.

Popravne izpite za šolsko leto 1934/35 so opravljali učenci I. razreda 28. in 29., učenci II. razreda pa 30. in 31. avgusta.

Završni izpit v septemberskem roku in popravni izpiti junjskega završnega izpita so se vršili pismeni 4.—9., ustmeni pa 12. septembra.

1., 2. in 3. septembra 1935 je bilo redno vpisovanje učencev (k) za šolsko leto 1935/36.

3. septembra je bila otvoritvena seja celokupnega nastavnega sveta, ki se je nadaljevala 30. septembra.

6. septembra, na rojstni dan Nj. Veličanstva kralja Petra II., se je udeležila šola po odposlanstvu slavnostne službe božje. Istega dne se je udeležilo odposlanstvo dijakov pod vodstvom g. prof. Bega Dušana kongresa Jadranske straže v Ljubljani.

14. septembra je bila otvoritvena služba božja, nato razdelitev učencev po razredih, razglasitev urnika ter šolskega in disciplinskega reda.

16. septembra se je pričel reden pouk, v 2 vzporednicah I. razreda in v nedeljenem II. razredu.

Ker je bilo število učencev v II. razredu preveliko in ni bila dovoljena vzporednica iz državnih sredstev, je z dovoljenjem Min. trgovine in industrije z dne 16. IX. 1935 br. 32.335/N otvorilo zavodno društvo »Šola in dom« s 1. oktobrom potrebno vzporednico in namestilo kot nastavnika diplom. phil. Janežiča Antona, kar je odobrila Kraljevska banska uprava Dravske banovine z razpisom I. No. 9285/1 z dne 15. novembra 1935.

9. oktobra, na dan obletnice tragične smrti blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja so prisostvovali vsi učenci (ke) in nastavniki žalni službi božji v Marijini cerkvi. Nato so razredniki pojasnili učencem (kam) pomen tega dne. Ves zavod se je udeležil svečane komemoracije, ki se je vršila pred mestnim poglavarstvom.

14. oktobra je bila seja nastavnega sveta za ugotovitev šolskih ekskurzij in seje razrednih nastavnih svetov, na katerih so se razporedile šolske naloge za ostali čas I. polletja.

24. oktobra so bili na tukajšnji polikliniki zdravstveno pregledani učenci (ke) obeh vzporednic I. razreda.

31. oktobra, na dan štednje, sta predavala gg. profesorja Ažman Josip in Lenasi Konrad v vseh razredih o važnosti štednje za naše narodno gospodarstvo.

V smislu rešenja Ministrstva trgovine in industrije I. br. 35370/N od 14. X. 1935 je na »Jadranski dan«, 4. novembra, prvo uro predaval prof. Beg Dušan vsem učencem (kam) o našem Jadranu in njegovem pomenu.

7. novembra so bile redne seje razrednih nastavnih svetov in redna seja celokupnega nastavnega sveta.

11. novembra je predaval prvo uro g. nastavnik Fink Konrad vsem učencem (kam) o miru (Reš. Min. trg. in ind. I. br. 35193/N) in so se dijaki ob 11. dve minuti molče spominjali žrtev dosedanjih vojn.

16. novembra so si ogledali učenci (ke) obeh vzporednic II. razreda pod vodstvom g. prof. Bega Dušana Joštov paromlin, 27. novembra pa mestno klavnico.

29. novembra je bila seja nastavnega sveta radi potrebnih nabav.

20. do 29. oktobra so se vršila po reš. Min. trgovine in industrije I. br. 34.560/N od 5. X. 1933 v vseh razredih predavanja o zdravstveni in gospodarski vrednosti sadja. Predaval je g. prof. Beg Dušan.

Od 2. do 14. decembra je v svrhu zatiranja nalezljivih bolezni po

odredbi mestnega poglavarstva (št. 9545/1935 od 27. XI. 1935) vršil mestni fizik pregled učencev (k), ki so manjkali v šoli in onih, ki so prišlo v šolo, pa so se počutili bolne.

1. december, dan Zedinjenja, je proslavila šola tako, da so bili vsi učenci (ke) z nastavniki pri svečani službi božji v farni cerkvi, na kar se je vršila proslava v šoli. Nastavniki in učenci so se udeležili tudi drugih slavnostnih prireditev, ki so se vršile tega dne.

14. decembra so si ogledali učenci (ke) in nastavniki zvočni film o življenju našega blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja »Legenda Oplenca«, ki ga je predvajal »Jugoslov. prosvetni film«.

17. decembra so nastavniki v spomin na rojstni dan blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja imeli zadnjo uro kratak nagovor, na kar je sledil dveminutni molk.

Božične počitnice so trajale po rešenju Min. trgovine in industrije I. br. 42364/N z dne 2. XII. 1935 od vštetelega 23. decembra 1935 do vštetelega 10. januarja 1936.

9. januar, na rojstni dan Nj. Veličanstva Kraljice Marije matere, se je udeležila šola po odposlanstvu zahvalne službe božje.

27. januarja, na šolski praznik Sv. Save, je predaval g. suplent Janežič Anton vsem učencem (kam) o Sv. Savi. Nato se je udeležila šola po odposlanstvu učencev in nastavnikov proslave, ki jo je priredila tukajšnja Pravoslavna cerkvena občina.

Prvo polletje se je končalo po reš. Min. trg. in ind. I. br. 41506/N z dne 2. XII. 1935 z 31. januarjem 1936.

29. januarja je bil sestanek direktorja, razrednikov in nastavnikov radi ugotovitve ocen iz posameznih predmetov in ocen splošnega uspeha za I. polletje.

30. januarja so bile redne polletne seje razrednih svetov in

31. januarja je odpadel pouk radi zaključka I. polletja.

1. februarja so dobili v zadnji uri pouka učenci (ke) dijaške knjižice z ocenami za I. polletje. Istega dne je bila redna seja nastavnega sveta.

4. februarja, na Strossmayerjev dan« je imel g. nast. Fink Konrad pred vsemi učenci (kami) in nastavniki predavanje: Josip Juraj Strossmayer, na kar so sledile deklamacije.

7. februarja se je udeležila šola po odposlanstvu nastavnikov in učencev (k) pogreba blagopokojne gospe Fani Stermecke, soproge tukajšnjega veletrgovca, dobrotnice šole in podpornice našega dijaštva.

24. februarja je bila seja celokupnega nastavnega sveta radi nabav.

6 aprila so bile redne seje razrednih nastavnih svetov.

Velikonočne počitnice so trajale od vštetelega 9. do 19. aprila (razpis Ministrstva trgovine in industrije I. br. 11431/N z dne 25. marca 1936).

9. maja je proslavila šola 1. uro Materinski dan s primernimi nagovori in deklamacijami učencev (k). Zadnjo uro se je udeležila v kinu propagandne prireditve Mestnega odbora Jadranske straže.

16. maja so bili izleti vseh razredov pod vodstvom razrednikov.

19. maja je bil zdravstveni pregled deklic, 20. maja pregled dečkov II. razreda na tukajšnji šolski polikliniki. Po vsakokratnem pregledu je imel zdravnik dr. Fišer zdravstveno predavanje.

27. maja popoldne so si ogledali učenci (ke) obeh vzporednic pod vodstvom direktorja Marinčeka Frana obrate tukajšnje Cinkarne d. d.

28. maja je predaval prof. Beg Dušan vsem učencem (kam) o našem učenjaku in iznajditelju Nikoli Tesli ob njegovi osemdesetletnici.

30. maja je predaval v smislu razpisa Min. trg. in ind. I. br. 19255/N z dne 22. V. 1936 direktor Marinček Fran v I. uri vsem učencem (kam) o zdravju.

Tega dne je bil zaključen pouk v obeh vzporednicah II. razreda in sta se vršili zaključni seji razrednih učiteljskih zborov za te vzporednici.

3. junija popoldne so si ogledali učenci (ke) obeh vzporednic I. razreda pod vodstvom g. direktorja obrate tukajšnje tovarne Westen d. d.

6. junija je bil zaključen pouk v obeh vzporednicah I. razreda in so bile istega dne zaključne seje razrednih učiteljskih zborov teh razredov ter zaključna seja celokupnega nastavnega sveta.

Završni izpit v junijskem roku se je vršil v smislu razpisa Ministrstva trgovine in industrije I. Br. 16897/N z dne 5. V. 1936 pismeni od 8. do 13. junija in ustmeni od 16. do 20. junija pod predsedstvom direktorja šole.

11. junija, na praznik sv. Rešnjega Telesa se je udeležila šola po odposlanstvu cerkvenih slovesnosti.

23. junija je posetil naše mesto gospod ban dr. Marko Natlačen. Pri sprejemu pred mestnim poglavarstvom je bil direktor z nastavniki. V deputaciji sta predsednik mestne občine in predsednik društva »Šola in dom« gospod Mihelčič Alojz in direktor šole Marinček Fran opozorila g. bana na nujno potrebo, da se izpopolni učiteljski zbor na naši šoli in se sezida zanjo lastno šolsko poslopje ter mu izročila o tej zadevi spomenico

Šolsko leto smo slovesno zaključili 28. junija, na Vidovo, s slavnostno službo božjo v farni cerkvi, šolsko proslavo in razdelitvijo izpričeval ter letnih šolskih izvestij.

Važnejši razpisi, ki še niso navedeni:

Ministrstvo trgovine in industrije:

I. br. 34305/N z dne 28. IX. 1935 odloča, da morejo učenci (ke), ki so oženjeni (omožene), dovršiti začeto šolanje samo kot privatni učenci (ke).

I. br. 42274/N z dne 14. XII. 1935, odreja, da uprave šol podpirajo delovanje Ferijalnega saveza.

I. br. 40480/N z dne 28. I. 1936, ureja honorarje na strokovnih šolah Ministrstva trgovine in industrije.

I. br. 6847/N z dne 25. I. 1936 ureja prejemke ministrskih odposlancev, odrejenih, da prisostvujejo završnim izpitom.

IV.

Šolske učne knjige za šolsko leto 1935-36.

Trgovinstvo:

Bošnjak Oton: Nauk o trgovini. I. razred. (Pomožna knjiga.)

Trgovsko računstvo:

Sič Albert: Trgovsko računstvo za dvorazr. trg. šole I. in II. del. I. in II. razred. (Pomožna knjiga.)

Karlović dr. D.: Praktične vježbe iz trgovačke računice. I. in II. del. II. razred. (Pomožna knjiga.)

Trgovsko dopisje:

A. in F. Sič: Trgovska korespondenca. I. in II. razred.

Ekonomska geografija:

Šenoa dr. Milan: Geografski atlas. I. in II. razred.

Orožen J.: Zemljepis kraljevine Jugoslavije za VIII. razred srednjih šol. I. razred. (Pomožna knjiga.)

Trgovska zgodovina:

Krošl Anton: Zgodovina trgovine.

Blagoznanstvo:

Verbič Franc: Blagoznanstvo za dvorazr. trgovske šole. I. del. Anorgansko blago, I. razred; II. del Organsko blago, II. razred.

Slovenski jezik:

Breznik dr. Anton: Slovenska slovnica za srednje šole. III. izd., I. in II. razred.

Grafenauer dr. Ivan: Slovenska čitanka za višje razrede srednjih in njim sorodnih šol. I. del. I. in II. razred.

Grafenauer dr. Ivan: Kratka zgodovina slovenskega slovstva, II. izd. I. in II. razred.

Srbohrvatski jezik:

Gavrilović Andra: Čitanka za nastavu na trgovačkim školama. I. in II. razred.

Dimitrijević N. R.: Srpska trgovačka korespondencija, II. izd. I. in II. deo, I. in II. razred.

Nemški jezik:

Novak Pavel: Nemška slovnica za samouke. I. in II. razred. (Pomožna knjiga.)

Trivunac dr. Miloš i Kangrga Ivan: Njemačka čitanka za sred. škole, III. deo, IV. izdanje. I. razred, V. deo, V. izdanje, II. razred.

Weide-Goldberger: Lehrb. der Korrespondenz und der Kontorarbeiten für zweikl. Handelsschulen. II. razred. (Pomožna knjiga.)

Stenografija:

Novak Fran: Slovenska stenografija I. del. IV. izdaja. I. razred, II. del. I. izdaja. II. razred.

Pismene naloge.

a) Iz slovenščine.

- I. meš. razred :
1. Na jesenskem sprehodu.
 2. Bodimo bratje vsi narodi !
 3. Zakaj se veselim Božiča ?
 4. Triglav (idilični ep).
 5. Ključ do sreče nosim sam (sama).
 6. Poslanstvo matere.
1. dekl. razred :
1. V nedeljo popoldne v jeseni.
 2. Bodimo bratje vsi narodi !
 3. Zakaj se veselim Božiča ?
 4. Triglav (idilični ep).
 5. Mati.
 6. Žena in dom.
- II. meš. razred :
1. Pisanice in njihov pomen.
 2. Le v miru je napredek.
 3. Vodnikovo prosvetljenstvo.
 4. Kuj me, življenje, kuj ! Če sem kremen, se zaiskrim, če jeklo, bom pel, če steklo — naj se zdrobim.
 5. Ilirizem in Slovenci.
 6. Mati.
2. dekl. razred :
1. A. Aškerc: „Polje lepo, polje Gosposvetsko . . .“ (Ob 15-letnic¹ koroškega plebiscita).
 2. Župančič: Rod, veš še, da tvoj kralj je z ognjem kronan bil, in, da nihče iz rok mu žezla ni izvil ? (Ob obletnici mučeniške smrti Vit. kralja Aleksandra Zedinitelja).
 3. Valentin Vodnik — pesnik in pisatelj.
 4. Žena v človeški družbi.
 5. Slomškovo prosvetno in nacionalno delo.
 6. Portret moje matere.

B) Iz srbohrvaščine.

- I. meš. razred :
1. Golub.
 2. Dosetka mladoga trgovca.
 3. „Za staru pravdu“.
 4. Pero Konjević.
1. dekl. razred :
1. Oluja u leto.
 2. Dosetka mladoga trgovca.
 3. U moru kraj Dubrovnika.
 4. Pero Konjević.
- II. meš. razred :
1. Ponudno pismo i odgovor.
 2. a) Sv. Nikola.
b) Zimski dan.
 3. Isplata preko poslovnog prijatelja. Nalog dužniku. Izveštaj poveriocu.
 4. Avizno pismo o slanju robe i potvrda prijema.
- 2 dekl. razred :
1. Ponudno pismo i odgovor.
 2. Sv. Nikola.
 3. Na zimskoj setnji.
 4. Avizno pismo o slanju robe i potvrda prijema.

Stanje kabinetov in knjižnic.

a) Geografska, zgodovinska in blagoznanska zbirka.

Varuh: **Beg Dušan.**

- Zemljevidi, slike, diapozitivi in mikroskopski preparati:
Zbirka šteje ob koncu šolskega leta 1 globus, 40 stenskih geografskih zemljevidov, 2 stenska zgodovinska zemljevida, 45 specijalk slovenskega ozemlja na platnu, 59 geografskih in blagoznanskih slik, 13 statističnih slik o produkciji in trgovini, 72 geografska diapozitiva, 364 blagoznanske diapozitive, 7 blagoznanskih fotografij v okviru in 88 mikroskopskih blagoznanskih preparatov.
- Fizikalne in kemične priprave ter posodje.
Nabavilo se je 8 gorilnikov, 1 nastavek za gorilnik, 2 kovinska trinožnika, 2 glinasta in 2 porcelanasta trikota, 8 azbestnih mrež in 2 klešč. Zbirka šteje ob koncu šolskega leta 241 kosov.
- Blagoznanske sirovine, polfabrikati in fabrikati.
Tvrdba Simon Gaberc v Celju je darovala 13 žitnih vzorcev in 20 vzorcev izdelkov mlevske industrije. Tvrdba Franc Swaty v Mariboru je darovala 24 vzorcev elektrokorunda, 17 vzorcev karborunda, 5 brusnih ploč iz elektrokorunda in 3 brusne ploče iz karborunda. — Cinkarna d. d. v Celju je darovala bakreno in cinkovo pločevino, komad cinka in 3 vzorce cinkovega belila. — Tvrdba Westen A. d. d. v Celju je darovala 14 vzorcev sirovin za izdelovanje emajliranega blaga, 17 vzorcev izdelovanja emajliranega lonca, 7 vzorcev izdelovanja oslovnika, 2 vzorca izdelovanja vrča, 1 vzorec pepelnika, 29 vzorcev različnih emajliranih pločic, 2 vzorca izdelovanja posod iz jeklene pločevine, 6 vzorcev izdelovanja čaš iz pločevine, 7 vzorcev izdelovanja gumbaste ročke, 1 vzorec vojaške jedilne posode, 1 vzorec radiatorja v prerezu. — Zbirka šteje ob koncu šolskega leta 1349 kosov.

6) Knjižnice.

1. Strokovna knjižnica.

Varuh: **Ažman Josip.**

Stanje ob koncu šol. leta 1935/36: 1004 knjige.
Med šolskim letom se je nabavilo 24 knjig.
Knjižnica posluje ob delavnikih od 8. do 13.
Število izposojenih knjig: 251.

2. Dijaška knjižnica.

Varuh: **Fink Konrad.**

Stanje ob koncu šol. leta 1935/36: 700 knjig.
Med šolskim letom se je nabavilo 40 knjig.
Knjižnica je poslovala ob sobotah od 14. do 15.
Izposojenih je bilo v 516 slučajih 556 knjig.

3. Knjižnica podporne zaloge.

Varuh: **Lenasi Konrad.**

Stanje ob koncu šol. leta 1935/36: 774 knjig.
Med šolskim letom se je nabavilo 79 knjig.
Začetkom šol. leta 1935/36 je bilo izposojenih 142 učencem (kam) 723 knjige.

VII.

Društvo „Šola in dom“

Društvo »Šola in dom« se je ustanovilo na drž. dvorazr. trg. šoli v Celju dne 19. maja 1933 z namenom, da krepi s čim tesnejšim stikom šole in dijaških staršev moralni in učni napredek učencev ter gmotno podpira zavod in njegove učence.

Redni občni zbor se je vršil 27. novembra 1935, na katerem je bila izvoljena ta-le društvena uprava:

a) Upravni odbor:

predsednik: Mihelčič Alojzij, ravnatelj Vzajemne zavarovalnice in mestni predsednik v Celju;

tajnik: Fink Konrad, nastavnik;

blagajnik: Ažman Josip, profesor;

odbornika: Zidanšek Franja, trgovka in Hohnjec Miloš, kipar.

b) Nadzorni odbor:

predsednik: Marinček Fran, direktor;

tajnik: Lenasi Konrad, profesor;

odborniki: Zabukošek Justina, soproga kroj. mojstra, Fišer Julij, višji kaznilniški ravnatelj v pok., Bradač Rudolf, policijski uradnik.

Po občnem zboru se je vršil za navzoče člane roditeljski sestanek, na katerem je predaval g. prof. Ažman o pomenu trgovinskih predmetov in njihovem učenju. Pri tem je dajal nekaj praktičnih navodil, kako bi mogli starši uspešno podpirati in nadzorovati učence pri učenju.

Z rešenjem ministrstva za trgovino in industrijo I. br. 32.335/N z dne 16. septembra 1935 in dovoljenjem Kr. banske uprave Dravske banovine I. No. 9.285/1 z dne 15. novembra 1935 je vzdrževalo društvo vzporednico prvemu razredu.

VIII.

Dijaška združenja

a) **Zavodno društvo »Korotan«.**

Pokrovitelj Beg Dušan.

Na zadnjem občnem zboru 7. decembra 1935 je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Pahole Stanko, tajnik Korže Stanko, blagajnica Ručman Zora, knjižničar Blaško Davorin, revizorja Krivec Franc in Musar Franjo.

Društvo je štelo letošnje šolsko leto 85 članov, to je 62,5% vseh učencev in učenk. V društvu se je ustanovila z letošnjim letom ping-pong sekcija. Člani so igrali ob sobotah popoldne.

Imelo je 6 rednih sestankov. Na sestankih so se vršila sledeča predavanja: Dr. Lavoslav Čermelj: Manjšinsko vprašanje, Bučar Vekoslav: Razvoj jugoslovanske misli, Bradač Drago: Življenje neovobojenih bratov v Italiji, Pahole Stanislav: Narodno obrambni

problem, Ručman Zora: Lateranski sporazum, Korže Stanko: Abe-sinija z ozirom na svetovni položaj, Beg Dušan: O potresih, Beg Du-šan: Naselitev Slovencev na Koroškem.

Društvena blagajna izkazuje Din 774.7 dohodkov in Din 190.50 izdatkov, saldo v blagajni znaša Din 584.25.

b) 132. podružnica Ferijalnega saveza.

Nadzorni starešina Beg Dušan.

5. oktobra 1935 je bil izvoljen novi odbor: predsednik Krivec Franc, tajnica Prislan Vera, blagajničarka Arzenšek Erika, člani uprave Toplak Herma, Dobovičnik Ida in Meško Adela.

Podružnica je štela letošnje šolsko leto 50 članov, to je 36.8% učencev in učenk.

Vršila sta se 2 občna zbora.

Podružnica je imela tekom šol. leta Din 2.211.75 prejemkov in Din 1.820.75 izdatkov. Blagajna izkazuje Din 391.— čistega premo-ženja.

c) Podmladek Jadranske straže.

Poverjenik Beg Dušan.

Dne 5. oktobra 1935 je bil izvoljen sledeči odbor: načelnica Pilih Nada, namestnica načelnice Osojnik Nada, tajnici Grein Hilda in Zupančič Kristina, blagajnica Sima Elica.

Društvo je štelo 74 članov, to je 54.4% vseh učencev in učenk.

Društvo je imelo 1 redni sestanek in 1 občni zbor.

Učenec II. meš. letnika Bradač Drago je predaval: O pomenu naše narodno-obrambne akcije.

6. septembra 1935 se je udeležil podmladek po odposlanstvu prireditve »Jadranskih dni« v Ljubljani in posetil ob tej priliki Ljub-ljanski velesejem.

Blagajna izkazuje Din 368.50 dohodkov in Din 18.25 izdatkov. Saldo znaša Din 350.25

č) Podmladek Rdečega križa.

Šolskemu odboru predseduje dir. Marinček Fran, tajnik je Beg Dušan, blagajnik pa Ažman Josip.

Društvo je štelo 90 članov, to je 66.2% vseh učencev in učenk.

Na društvenem sestanku je predaval mestni fizik g. dr. Pod-pečan o temi: Nalezljive bolezni.

Blagajna izkazuje Din 487.— dohodkov in Din 225.— izdatkov, ostanek v blagajni znaša Din 262.—.

IX.

Šolski sklad

V smislu § 42. zakona o srednjih trgovinskih šolah obstoja na zavodu »Šolski sklad«, ki mu je namen, zbirati sredstva za podporo ubožnih učencev, dijaških vaj in strokovnih potovanj ter za splošno pospeševanje pouka in higienskih razmer.

Šolski sklad in njegovo imovino upravlja celokupni učiteljski zbor v smislu § 3. pravilnika. Predsednik šolskega sklada je direktor Marinček Fran. Za tajnika in blagajnika v tem šolskem letu sta bila izvoljena Fink Konrad in Lenasi Konrad.

Glavnica začetkom šolskega leta 1935/36. je znašala . . . Din 3931.38
Dohodki šolskega sklada so znašali . . . » 227.11

Skupaj . . . Din 4158.49

Dotacije in stroški so znašali v tem šol. letu . . . » 204.38

Glavnica šolskega sklada koncem šolskega leta znaša Din 3954.11

Imovina šolskega sklada je naložena pri Drž. hipotekarni banki, podružnici v Ljubljani.

X.

„Ekonom“

združenje za štedenje in kredit na državni dvorazredni trgovski šoli v Celju.

»Ekonom« obstoja na zavodu po § 44. zakona o srednjih trg. šolah. Njegov namen je, navajati gojence k varčevanju ter jim nuditi priložnost, izpopolniti svoje teoretsko-strokovno znanje s praktičnim in organizacijskim delom.

»Ekonom« se bavi z nakupom in prodajo šolskih potrebščin, sprejema denarne vloge, daje gojencem kratkoročna posojila in zbira iz letnega dobička sklade za poučne izlete, tečaje, zbirke in učila.

Odbor tvorijo direktor Marinček Fran kot predsednik, vsi profesorji zavoda, Zidanšek Sonja, učenka II. meš. razreda, Umnik Elizabeta, učenka 2. dekl. razreda, Dobovičnik Ida, učenka I. meš. razreda, Preaz Marija, učenka 1. dekl. razreda.

Upravo sestavljajo Ažman Josip kot upravnik, učenka II. meš. razreda Prislan Vera, učenka 2. dekl. razreda Kolman Ivana, učenec I. meš. razreda Jamnik Bogomir in učenka 1. dekl. razreda Bovha Ivica.

Revizijskemu odboru načeluje Lenasi Konrad.

»Ekonom« je posloval dnevno med odmori in ob sobotah od 14. do 16. ure.

Za ekskurzije je bilo izplačanih Din 2000.—, za nakup knjig za šolsko podporno zalogo pa Din 3067.—.

BILANCA z dne 20. junija 1936.

Aktiva	Pasiva
Blago Din 466.47	Hranilne vloge Din 23.413.10
Denarni zavodi " 29.672.39	Glavnica " 500.—
	Rezervni sklad " 201.76
	Sklad za učila " 1.380.—
	Sklad za ekskurzije " 4.644.—
Din 30.138.86	Din 30.138.86

Izguba RAČUN IZGUBE IN DOBIČKA Dobiček

Obresti hranilnih vlog Din 243.42	Dobiček na blagu Din 3.708.27
Odpisi " 193.95	Obresti denar. zav. " 706.33
Dotacije:	
Rezervni sklad " 50.23	
Sklad za učila " 927.—	
Sklad za ekskurzije " 3.000.—	
Din 4.414.60	Din 4.414.60

XI.

Poučne ekskurzije

a) Ekskurzije v Celju in okolici.

20. novembra 1935: Joštov valjčni mlin v Medlogu pri Celju. Ogled vodnih naprav, aspiratorja, trierja, stroja s ščetkami, mlevskih valjev in različnih mlevskih izdelkov. (II. meš. in 2. dekl. razred, spremljevalec Beg Dušan.)

27. novembra 1935: Mestna klavnica v Celju. Ogled hladilnih naprav, izdelovanja ledu, ubijanja in čiščenja živine. (II. meš. in 2. dekl. razred, spremljevalec Beg Dušan.)

27. maja 1936: Cinkarna d. d. v Celju. Ogled skladišča rud, prazženja rud, proizvodnje žveplene kisline, reduciranja in rafiniranja cinka, izdelovanja cinkove, bakrene in svinčene pločevine, izdelovanja cinkovega in baritovega belila in kristalizacije železove galice. (I. meš. in 1. dekl. razred, spremljevalec dir. Marinček Fran.)

3. junija 1936: Westen A. d. d. Celje. Ogled izrezovanja in izsekavanja pločevine, oblikovanja posode potom stiskanja in natezovanja ter električnega varjenja, emajliranja, pokositrenja in pocinkanja. (I. meš. in 1. dekl. razred, spremljevalec dir. Marinček Fran.)

b) Ostale ekskurzije.

15., 16. in 17. maja 1936. Izlet II. meš. razreda na Pohorje. (Spremljevalec Ažman Josip.)

16. maja 1936. Izlet 2. dekl. razreda na Sv. Planino (spremljevalec Beg Dušan), I. meš. razreda na Pohorje (spremljevalec Janežič Anton) in 1. dekl. razreda na Lisco (spremljevalec Lenasi Konrad).

XII.

Zdravstveno stanje učencev.

(Poročilo Šolske poliklinike v Celju).

Naziv bolezni	I.		II.		Skupaj	
	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.
Infekcijske bolezni	2	2	2	—	4	2
Kirurgične bolezni	—	—	—	—	—	—
Očesne bolezni	2	5	—	3	2	8
Bolezni grla, nosa, ušes	5	3	3	4	8	7
Bolezni zob	2	5	2	2	4	7
Notranje bolezni	1	3	2	—	3	3
Tuberkulozna obolenja	—	—	—	1	—	1
Kožne bolezni	3	1	2	2	5	3
Ostale bolezni	1	1	—	—	1	1
Skupaj	16	20	11	12	27	32

V šol. letu 1935/36 je posetilo šolsko polikliniko 32 dijakinj in 27 dijakov v 234 ordinacijah. Največ je bilo obolenj dihalnih organov, gripoznih, očesnih in kožnih. Obolenj zob je bilo 76. Plomb je bilo napravljenih 45.

Slabotnim dijakom, oziroma dijakinjam se je delilo v zimskem času brezplačno ribje olje in jih obsevalo s kremensko lučjo.

Prvi razred je bil zdravniško pregledan v začetku, drugi pa ob koncu šolskega leta. V zvezi s končnim pregledom je bilo predavanje o spolnih boleznih.

XIII.

Seznam**učencev koncem šolskega leta 1935/36.**

Debeli tisk znači učence(ke), ki so dovršili razred z **odličnim** uspehom, *poševni tisk* učence(ke), ki so dovršili razred s *prav dobrim* uspehom.

I. mešani razred:Razrednik: **Janežič Anton.**

a) razred so dovršili:

1. Feržič Ignac, Radizelj, Slivnica pri Mariboru.
2. Gošnik Anton, Celje.
3. Jamnik Bogomir, Otiški vrh pri Dravogradu.

4. Jerman Rihard, Zabukovica pri Celju.
5. *Lakitsch Edvard*, Celje.
6. Pesan Alfonz, Gomilsko pri Vranskem.
7. **Rebeuschegg Ludvik**, Celje.
8. Šaloven Karel, Börnigg, Nemčija.
9. Suhelj Josip, Laško.
10. Tratnik Stanislav, Drešinja vas pri Petrovčah.
11. Zupanc Franc, Celje.
12. Arnejc Jeka, Jesenice.
13. *Dobovičnik Ida*, Celje.
14. *Grebenc Ivana*, Dol. Laze pri Ribnici.
15. Hribovšek Marija, Št. Jurij ob Taboru.
16. Kokelj Danijela, Ljubljana.
17. Medved Cvetka, Ljubljana.
18. Musar Ljudmila, Radeče pri Zidanem mostu.
19. Peternel Ersilija, Cerklje ob Krki.
20. Pilih Nada, Žalec.
21. Presinger Frančiška, Celje.
22. Špindler Zora, Moravci pri Mali Nedelji.
23. Zupančič Kristina, Celje.

b) popravni izpit imajo:

1. Antolič Vekoslav, Maribor, iz nemščine.
2. Haberl Karel, Štore, iz knjigovodstva.
3. Janežič Josip, Celje, iz trgovinstva.
4. Miklavc Vladko, Mozirje, iz knjigovodstva.
5. Perko Karel, Štore, iz nemščine.
6. Petelinšek Franc, Laznica pri Bistrici, iz knjigovodstva.
7. Grein Hilda, Gorenja vas pri Ribnici, iz stenografije.
8. Krick Helma, Celje, iz trg. dopisja.
9. Urankar Filomena, Maribor, iz knjigovodstva.

c) ponavljajo razred:

1. Antolič Mirko, Maribor.
2. Lubej Miroslav, Počehova pri Mariboru.
3. Blaznik Lidija, Dobravlje pri Gorici, Italija.
4. Fischer Olga, Celje.
5. Knez Marija, Gomilsko pri Vranskem.
6. Kušar Ernestina, Celje.
7. Oblak Sonja, Litija.
8. Sonnenwald Ljudmila, Ruše pri Mariboru.

1. dekliški razred.

Razrednik: Fink Konrad.

a) razred so dovršili:

1. *Beranič Olga*, Rogaška Slatina.
2. Bovha Ivana, Celje.
3. Čujež Karolina, Tratna, Sv. Jurij pri Celju.
4. **Goddec Vilma**, Celje.
5. *Hosner Ana*, Vrbje pri Žalcu.

6. Hrovat Nada, Ljubljana.
7. **Hržica Viljemina**, Podgrad, Sv. Jurij pri Celju.
8. Jazbinšek Ana, Celje.
9. *Juhart Ana*, Sv. Peter v Savinjski dolini.
10. Jurše Stanislava, Celje.
11. Kostanjšek Zvonimira, Mozirje.
12. Lavrinc Marija, Celje.
13. Ledinek Dragica, Zagreb.
14. Medved Marija, Topolščica.
15. Meško Adela, Celje.
16. Mravljak Vlada, Vuhred.
17. Mušič Anica, Makole.
18. *Osojnik Nada*, Studenice pri Poljčanah.
19. *Preaz Marija*, Rogatec.
20. Razbornik Jožefa, Šoštanj.
21. Rems Marija, Trbovlje.
22. Rothsching Etelka, Cenei, Romunija.
23. Rozman Olga, Škalske Cirkovce pri Velenju.
24. *Sima Gabrijela*, Pekel pri Poljčanah.
25. Urek Zora, Žihpolje, Avstrija.
26. Zabukovšek Nada, Celje.

b) popravni izpit imajo:

1. Bernik Vida, Ljubljana, iz stenografije.
2. Dolinar Ivana, Megojnice pri Žalcu, iz knjigovodstva.
3. Fodermajer Dolores, Dobriša vas, Št. Pavel pri Preboldu, iz ekonom. geografije.
4. Intihar Kristina, Podlož, Logatec, iz trgovinstva,
5. Kačič Ljudmila, Kresnike pri Teharjih, iz nemščine.
6. Komar Danijela, Celje, iz nemščine.
7. Lipičnik Zofija, Celje, iz knjigovodstva.
8. Pentek Milka, Graz, Avstrija, iz trg. računstva.
9. Perger Tatjana, Žalec, iz knjigovodstva.
10. Praprotnik Boža, Vitomarci, Ptuj, iz knjigovodstva.
11. Stütz Elza, Šoštanj, iz knjigovodstva.
12. Volčanšek Jelka, Trbovlje, iz nemščine.
13. Vrečko Angela, Sv. Jurij pri Celju, iz trgovinstva.

c) ponavljajo razred:

1. Gradt Ana, Laško.
2. Lipša Jelica, Št. Jernej.
3. Slokan Ana, Hrastnik.
4. Toman Jožica, Loke, Trbovlje.
5. Zamparutti Margareta, Graz, Avstrija.

II. mešani razred.

Razrednik: Ažman Josip.

a) razred so dovršili:

1. Blaško Davorin, Cleveland, USA.
2. Klemenčič Zoran, Zavrh pri Vel. Pirešici.
3. Kugler Ernest, Vrata pri Muti.
4. Korže Stanislav, Ponikva ob juž. žel.

5. Kovač Leopold, Arclin pri Vojniku.
6. Kösel Alojz, Dolnja Briga pri Kočevju.
7. Krivec Franc, Celje.
8. Musar Franjo, Boštanj ob Savi.
9. Musar Viktor, Radeče pri Zidanem mostu.
10. *Pahole Stanislav*, Stara vas pri Poljčanah.
11. Turnšek Roman, Trbovlje.
12. Fišer Vida, Maribor.
13. *Prislan Ksaverija*, Gornji Grad.
14. Štebih Mira, Jesenice.
15. Toplak Herma, Celje.
16. *Ulaga Katarina*, Drobni dol pri Laškem.
17. Veber Štefanija, Trnovlje pri Celju.
18. *Zidanšek Sonja*, Celje.

b) popravni izpit imajo:

1. Bradač Drago, Trst, Italija, iz nemščine.
2. Krančič Ludvik, Murska Sobota, iz trg. računstva.
3. Martun Emil, Retje, Trbovlje, iz nemščine.
4. Mihelič Anton, Ribnica, iz stenografije.
5. Drekonja Alojzija, Koritnica pri Grahovem, Italija, iz stenografije.
6. Kocmut Milica, Videm pri sv. Jurju ob Ščavnici, iz trg. računstva.
7. Kösel Hilda, Kočevje, iz ekonom. geografije.

c) ponavljajo razred:

1. Steblovnik Ivan, Celje.
2. Hočevnar Antonija, Vel. Lašče.

II. dekliški razred:

Razrednik: Beg Dušan.

a) razred so dovršili:

1. Arzenšek Erika, Štore pri Celju.
2. Baumgartner Hildegarda, Graz, Avstrija.
3. *Breznikar Angela*, Orla vas pri Braslovčah.
4. Cerovšek Marija, Šmihel pri Laškem.
5. Herman Emilija, Loke, Trbovlje.
6. *Knez Anica*, Lahomno pri Laškem.
7. *Kolman Ivanka*, Št. Vid pri Planini.
8. Kraupner Marija, Celje.
9. *Pernuš Štefanija*, Kokrica pri Kranju.
10. Planteu Klara, Žitara vas, Avstrija.
11. Ručman Zora, Vel. Širje pri Zidanem mostu.
12. Sivka Štefanija, Celje.
13. *Sodič Olga*, Trst, Italija.
14. *Umnik Elizabeta*, Suha pri Kranju.
15. Žagar Lucija, Dobriša vas pri Petrovčah.

b) popravni izpit imajo:

1. Čuk Danica, Trst, Italija, iz stenografije.
2. Grilanc Cita, Gorica, Italija, iz knjigovodstva.
3. Merhar Julija, Prigorica pri Ribnici, iz ekonom. geografije.

4. Mirnik Ljudmila, Celje, iz slovenščine.
5. Plajh Leopoldina, Štore, iz trg. računstva.
6. Štante Terezija, Sv. Jurij pri Celju, iz trg. računstva.
7. Zemljič Ivana, Opčine pri Trstu, iz nemščine.

c) ponavljajo razred:

1. Dekleva Josipina, Tremerje pri Laškem.
2. Kramar Vida, Stari trg pri Ložu.
3. Kukovec Ivana, Čeplje pri Vranskem.

XIV.

Popravni izpiti

za šolsko leto 1934./35.

Izpiti so se vršili 28. in 29. avgusta 1935 za prvi razred ter 30. in 31. avgusta 1935 za drugi razred.

Napravili so izpit sledeči učenci(ke):

iz I. mešanega razreda:

1. Martun Emil	5. Kocmut Milica
2. Musar Viktor	6. Kukovec Ivana
3. Fišer Vida	7. Veber Štefanija
4. Hočevnar Antonija	

iz 1. deklškega razreda:

1. Brglez Mira	5. Merhar Julija
2. Grilanc Cita	6. Plajh Leopoldina
3. Jesenek Roza	7. Štante Terezija
4. Kraupner Marija	8. Zemljič Ivana

iz II. mešanega razreda:

1. Jelen Ivan	6. Hohnjec Zora
2. Mravljak Bogdan	7. Pavlič Olga
3. Plazar Karel	8. Pretner Jožica
4. Fijavž Karolina	9. Vovk Albina
5. Grobler Katarina	

Izpita niso napravili:

iz I. meš. razreda :

iz I. dekl. razreda :

1. Feržič Ignac	1. Medved Nada
2. Juhart Anica	2. Sima Gabrijela
3. Presinger Frančiška	

iz II. mešanega razreda :

Črepinšek Pavla, ki se ni prijavila k polaganju izpita.

XV.

Uspeh za šolsko leto 1934-35

po končanih popravnihi izpitihi.

USPEH	Razred							Skupaj		
	I.			I.	II.			Skupaj		
	m.	ž.	sk.	ž.	m.	ž.	sk.	m.	ž.	sk.
Odličen	—	1	1	1	—	—	—	—	2	2
Prav dober	2	3	5	4	—	4	4	2	11	13
Dober	4	3	7	5	2	7	9	6	15	21
Zadosten	8	6	14	16	8	12	20	16	34	50
Izdelali so	14	13	27	26	10	23	33	24	62	86
Niso izdelali	3	2	5	4	1	4	5	4	10	13
Neizprašani	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Izgube pravico šolanja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skupaj	17	15	32	30	11	27	38	28	72	100

XVI.

Završni izpit v septembru 1935.

Izpit se je vršil po programu, ki ga je odobrilo ministrstvo trgovine in industrije z odlokom I. Br. 29728/N z dne 23. avgusta 1935.

K polaganju celotnega izpita so se prijavili 3 kandidati in 2 kandidatini, skupaj 5.

K polaganju popravnega izpita završnega izpita so se prijavili 3 kandidati in 1 kandidatinja, skupaj 4.

Od prijavljenih kandidatov in kandidatinj so bili vsi pripuščeni k izpitu. 1 kandidatinja je odstopila od polaganja izpita.

Pismeni izpiti so se vršili 4., 5., 7., 8. in 9. septembra 1935. Kandidati so dobili sledeče pismene naloge:

Iz slovenščine: Gospodarski pomen našega Jadrana.

Iz nemščine: Begriff und Zweck der Buchführung. (Prevod iz nemščine v slovenščino) Prevod trgovskega pisma iz slovenščine v nemščino.

Iz trgovskega dopisja: Nalog komitenta komisijonarju za nakup. Poročilo o protestiranju v svrhu vnovčenja poslane menice. Poročilo o pošiljanju izpiska iz tekočega računa. Okrožnica o otvoritvi trgovine.

Iz knjigovodstva: Knjiženje enomesečnega poslovanja in letni zaključek industrijskega podjetja v obliki delniške družbe po kalkulativni metodi.

Iz trgovskega računstva: Zaključek kontokorenta z dvojno obrestno mero po angleškem načinu s prenosom pozneje dospelih postavk. Sestavljena nabavna kalkulacija. Efektni račun v Ljubljani. Preračunavanje paritete zlata med New Yorkom in Ljubljano.

K polaganju ustmenega izpita so bili pripuščeni vsi kandidati in kandidatkinje, ki so polagali pismeni izpit.

Ustmeni izpiti so se vršili dne 12. septembra 1935.

Završni izpit je položila z dobrim uspehom: Pengou Gabrijela, z zadostnim uspehom: Gobec Vida, Dolenc Karel, Kos Anton in Žokalj Alojz.

Odklonjeni so bili po čl. 33 g) Pravilnika o završnem izpitu s pravico do popravnega izpita v juniju 1936: Jelen Ivan iz blagoznanstva in slovenskega jezika, Mravljak Bogdan iz ekonomske geografije in Plazar Karel iz trg. računstva.

XVII.

Završni izpiti v juniju 1936.

Z razpisom I. Br 16.897/N z dne 5. maja 1936 je ministrstvo trgovine in industrije odobrilo razpored za završni izpit. V smislu ministrskega razpisa predseduje završnemu izpitu direktor zavoda g. Marinček Fran.

Izpraševalni odbor:

Predsednik: Marinček Fran, direktor.

Podpredsednik: Fink Konrad, nastavnik.

Člani:

Ažman Josip, profesor, za trg. računstvo.

Beg Dušan, profesor, za ekonom. geografijo in blagoznanstvo s tehnologijo.

Fink Konrad, nastavnik, za slovenščino (2. dekl. razr.) in nemščino.

Janežič Anton, honorarni suplent, za slovenščino (II. meš. razr.).

Lenasi Konrad, profesor, za knjigovodstvo in trg dopisje.

K polaganju celotnega izpita so se prijavili sledeči kandidati (nje):

1. Blaško Davorin,	10. Pahole Stanko,
2. Klemenčič Zoran,	11. Turnšek Roman,
3. Klugler Ernest,	12. Arzenšek Erika,
4. Korže Stanko,	13. Breznikar Angela,
5. Kovač Leopold,	14. Cerovšek Marija
6. Kösel Alojz	15. Fišer Vida,
7. Krivec Franjo,	16. Herman Emilija,
8. Musar Franjo,	17. Knez Anica,
9. Musar Viktor,	18. Kolman Ivanka,

19. Kraupner Marija,
20. Pernuš Štefanija,
21. Planteu Klara,
22. Prisljan Ksaverija,
23. Ručman Zora,
24. Sivka Štefanija,

25. Sodič Olga,
26. Štebih Miroslava,
27. Toplak Herma,
28. Ulaga Kati,
29. Umnik Elizabeta,
30. Žagar Lucija.

K polaganju popravnega izpita so se prijavili sledeči kandidati:

1. Jelen Ivan iz blagoznanstva s tehnologijo in slovenščine,
2. Mravljak Bogdan iz ekonomske geografije,
3. Plazar Karel iz trg. računstva.

K izpitu so bili pripuščeni vsi prijavljeni kandidati.

Pismeni izpiti:

Pismeni izpiti so se vršili 8., 9., 10., 12. in 13. junija.

Pismene naloge iz posameznih predmetov so bile:

Iz slovenščine (8. junija):

Prirodne lepote Jugoslavije in tujski promet.

Iz nemščine (9. junija):

- a) prevod iz nemščine v slovenščino: Der Geschäftsabschluß. — Dieser fordert eine klare und deutliche Fassung, besonders dann, wenn das Geschäft schriftlich abgeschlossen wird. Die schriftliche Erklärung hat vor der mündlichen voraus, daß sie während ihrer Abfassung noch einmal Gelegenheit zur Prüfung des Entschlusses bietet. Geschäftsmäßig ist es aber, daß man nicht an dem Wort, sondern an der Bedeutung desselben hänge. Bei solchen Geschäftsvorfällen, wo die andere Partei unbekannt ist, ist es empfehlenswert, beim Geschäftsabschlusse eine entsprechende Konventionalstrafe für den Fall der Nichterfüllung auszumachen. Wenn das Geschäft abgeschlossen ist, und dann, ehe es vollzogen ist, Umstände eintreten, welche einen Rückgang wünschenswert erscheinen lassen, so wird ein solcher möglicherweise noch durch das Angebot eines Reugeldes herbeizuführen sein.
- b) prevod iz slovenščine v nemščino:

TRŽIČ, dne 9. junija 1936.

Tit. firma **Gregor Hostič**, Ljubljana.

Na Vaša dopisa z dne 14. in 28. maja žal nisem mogel odgovoriti in poravnati računa z dne 14. aprila t. l., ker sem bil tedaj na poslovnem potovanju.

V poravnavo zgoraj omenjenega računa Vam pošiljam priloženih Din 3000.— per 30. junija n/Fr. Debevec, tam, ki mi jih blagovolite knjižiti v dobro. Za eventualne zamudne obresti in Vaše stroške me naknadno obremenite v mojem računu.

V nadi, da ta neljubi slučaj ne bo imel slabih posledic za najino kupčijsko zvezo, beležim

Menica.

Matej Vodnik.

Priporočeno.

Iz trgovskega dopisja (10. junija).

1. Textilia d. d., Brno, vpraša dne 8. junija 1936, tvrdko F. Dolenc, Celje, opozorjena nanjo s prijateljske strani, ako bi bila pripravljena prevzeti komisijsko prodajo češkega sukna.

2. R. Mlakar, Celje, opominja dne 8. junija 1936, D. Goloba, Šostanj, prvič na poravnavo računa z dne 25. marca 1936, zapadlega dne 25. maja 1936, v znesku Din 6500.—.

3. Trgovski potnik I. Drobne pošilja dne 8. junija 1936. iz Zagreba tvrdki P. Majdič, Celje, št. 25/29 5 naročil. — Kot novega naročnika navaja tvrdko F. Tavčar, Zagreb, in prosi, da se njeno naročilo izvrši kar najvestneje, ker je tvrdka solidna in bo rabila večje količine blaga. Sporoča, da tvrdka M. Božič, Zagreb, sprejme naročeno blago le tedaj, ako ga prejme najpozneje do 20. junija 1936. Tvrdka B. Ružič, Zagreb, bi naročila večjo količino blaga, ako se ji zniža cena za 5%. Sporoča, da je vnovčil pri tvrdki F. Markič, Zagreb, račun z dne 1. marca 1936. Din 6.500.—, ki jih pošilja s čekovno položnico Poštni hranilnici podružnici Ljubljana. Opozarja, da tvrdka I. Pavlič, Zagreb, stalno nazaduje in, da je treba njen dolg čimpreje vnovčiti. Pošilja obračun provizije za mesec maj 1936. in prosi, da se mu dovoli, da znesek obračuna Din 7500.— krije iz inkasa prihodnjega tedna. Sporoča, da odpotuje naslednji dan v Split, kjer ostane 5 dni. Event. korespondenca naj se mu naslovi na hotel »Imperial«, Split.

4. R. Lorber, Celje, naznanja z okrožnico, datum poštnega pečata, da je otvoril v Prešernovi ulici št. 18 pod protokolirano tvrdko R. Lorber manufakturno in modno trgovino in podelil prokuro gospodu S. Kovaču.

Iz knjigovodstva (12. junija).

Surova bilanca tvrdke X d. d. koncem meseca novembra 1935.

Blagajna	Din	265.000.—	220.000.—
Debitorji	«	390.000.—	160.000.—
Dubiozo	«	30.000.—	10.000.—
Kreditorji	«	100.000.—	300.000.—
Rimese	«	65.000.—	40.000.—
Trate	«	100.000.—	150.000.—
Poštna hranilnica	«	105.000.—	90.000.—
Banke	«	100.000.—	280.000.—
Fabrikacija	«	625.000.—	700.000.—
Fabrikati	«	700.000.—	660.000.—
Surovine	«	230.000.—	180.000.—
Pomožni material	«	70.000.—	50.000.—
Kurivo	«	40.000.—	30.000.—
Premičnine	«	80.000.—	
Orodje	«	80.000.—	
Stroji	«	250.000.—	
Nepremičnine	»	400.000.—	
Mezde del. in plače teh. os.	»	220.000.—	220.000.—
Poslovni stroški	»	80.000.—	10.000.—
Ustanovni stroški	«	10.000.—	
Vplačilo delnic	«	400.000.—	
Delkredere rezervna	«	8.000.—	18.000.—
Amortizacija	«		50.000.—
Rezervni sklad	«		150.000.—
Dividenda 1934	«		20.000.—
Zguba in dobiček 1934	«		10.000.—
Delniška glavnica	«		1.000.000.—
		Din 4,348.000.—	4,348.000.—

- Dec. 1. Pošlje se A. Tavčarju, Zagreb, fabrikatov za Din 50.000.— franko Zagreb v komisijsko prodajo. Za tovarnino se plača Din 2.000.—.
- « 3. Delničarji vplačajo Din 200.000.— delniške glavnice s 5% ažijem v gotovini. Polovica ažija se uporabi za kritje ustanovnih stroškov, ostanek pa se dotira rezervnemu skladu.
- « 5. Vloga pri banki Din 180.000.—.
- « 7. Prodaja fabrikatov I. Kancu, Maribor, za Din 40.000.— franko Maribor, val. 2 mes. ali per kasa z 2% skantom.

- « 10. I. Kanc, Maribor, poroča, da je plačal pri pošiljki z dne 7. t. m. Din 2000— tovornine, ostanek pa nakazal Poštni hranilnici, Ljubljana, po odbitku 2°/₁₀₀ skonta.
- « 11. Poštna hranilnica potrjuje prejem nakazila I. Kanca, Maribor.
- « 14. Izplačilo mezd delavcem Din 15.000—.
- « 16. Banka obvešča, da je izplačala trato Din 10.000— . Zaračuna si 2°/₁₀₀ inkaso provizije, kar obračuna v tekočem računu.
- « 18. Nakup surovin pri A. Dolencu, Škofja Loka, za Din 40.000— franko Ljubljana, polovico val 2 mes. ali per kasa z 2°/₁₀₀ skantom. polovico proti akceptu. Plača se tovarnina Din 1.500—
- « 20. Nakup pomožnega materiala pri P. Majdič, Celje, za Din 20.000— proti takojšnjemu plačilu v gotovini brez odbitka.
- « 22. Izplačilo dividend 1934 Din 8.000— . — Prodaja fabrikatov A. Lubeju, Zagreb, za Din 30.000— franko Celje proti čeku na Prvo hrv. sted. Zagreb.
- « 23. Ček Prve hrv. sted. se izroči banki v dobropis. Banka si zaračuna 2°/₁₀₀ provizije. — Izda se na A. Tavčarja, Zagreb, na račun v komisijsko prodajo poslanega blaga menica Din 20.000— per 2 meseca.
- « 27. Z dvomljivim dolžnikom P. Cerarjem, Zalec, ki dolguje Din 12.000— se sklene 50°/₁₀₀ na poravnava v gotovini.
- « 29. A. Tavčar, Zagreb, pošilja prodajni račun za v dec mbru prodano blago, ki znaša Din 40.000— valuta 2 meseca.
- « 31. Plačilo mezd delavcem in plač tehničnemu osebju za dec. Din 25.000—, plač trgovskemu osebju za januar Din 9.000. Skladišče je izdalo v decembru surovin za Din 30.000—, pomožnega materiala za Din 10.000—, kuriva za Din 5.000—, sprejelo pa gotovih izdelkov za Din 100.000—. V trgovskem obratu se je porabilo kuriva za Din 600—.

Napravit je letni zaključek. Vrednost fabrikatov v skladišču znaša Din 375.000—, v consignaciji Din 25.000—, v izdelavi Din 15.000—. Vrednost surovin znaša Din 62.000—, pomožnega materiala Din 29.000—, kuriva Din 4.000—. Upoštevati je vna rej plačane plače trgovskemu osebju Din 9.000—, diskont trat Din 3.000—, dolg na davku Din 10.000—, bančne obresti Din 6.000—, diskont r mes Din 1.500—. Za naknadne izgube pri debitorjih je dotirati 2°/₁₀₀ od vrednosti prodanih fabrikatov. Odpisati je direktno pri premičninah 8°/₁₀₀ + 2°/₁₀₀, od orodja 50°/₁₀₀; indirektno od nepremičnin 3°/₁₀₀ + 1°/₁₀₀, od strojev 20°/₁₀₀. — Nalogo je preknjižiti po ameriškem načinu in kalkulativni metodi. Napraviti je končni inventar.

Iz trgovskega računstva (13. junija).

1. Debet:

31. 12. saldo	Din 2.950—
26. 7.	» 1.229.75
28. 5. blago	» 3.999.50
19. 6.	» 7.890—
5. 9. fco.	» 599.75
14. 4.	» 2.370.25
9. 8.	» 10.0—

Kredit:

15. 2.	Din 3.475.25
14. 3.	» 2.000—
24. 4.	» 1.800.25
23. 8.	» 2.351.75
25. 6. fco.	» 2.499.75
14. 10.	» 3.570—
5. 5.	» 4.599.50

Kontokorent je izračunati po francoskem načinu s prenosom kasneje dospelih postavk. Zaključek 30. 6., obrestna mera 6°/₁₀₀ — 4°/₁₀₀, provizija 1°/₈₀, stroški Din 25.42 s parsko izravnavo.

2. Pariški juvelir kupi 10. 6. po nalogu beograjskega komitenta na borzi 2 kg zlata č. 800 po 3000 prime. V poravnavo svojega zahtevka trasira istega dne 2 dinarski devizi in sicer polovico per 20. 7., polovico pa per 18. 9. Zaračuna Frs 180—, 1°/₂₀₀ kurtaže in 1°/₂₀₀ provizije. Na katera zneska se glasita devizi, če notira Pariz devizo Beograd 34.65 a vista in znaša diskont 4°/₁₀₀.

3. New York kupuje 7. 6. po 3°/₂₀₀.

Din 25.000 per 20. 8.	à 2.25
£ 615, 6. 9 per 24. 7.	» 4.96
Lit 15.500 per 10. 9.	» 4.96
R Mk 4800 per 12. 7.	» 35.80

Zaračuna se 1°/₂₀₀ kurtaže in 1°/₂₀₀ provizije.

4. a) Preračunati je metrično pšenično probo 85 v ostale.
- b) Izraziti je čistino srebra W 12, 12 na metrični in ruski način.
- c) Reducirati je londonske 3-mesečne tečaje na a vista tečaje, če notira London Din po 250 -, R Mk po 14.82, Lit po 85.35, Esk. po 7 1/2. Diskont znaša 3‰.

Na seji izpraševalnega odbora, ki se je vršila po čl. 23 Pravilnika dne 15. junija 1936, se je ugotovilo, da je kandidatinja Kolman Ivanka oproščena ustmenega izpita, vsi ostali kandidati(nje) pa so pripuščeni k ustmenemu izpitu. Ustmeni izpiti so se vršili 16., 17., 18., 19. in 20. junija.

Po uspehih pismenega in ustmenega izpita je izdelalo z odličnim uspehom 4 kandidatinj, s prav dobrim uspehom 3 kandidatinj, z dobrim uspehom 5 kandidatov in 8 kandidatinj, skupaj 13, z zadostnim uspehom 5 kandidatov in 1 kandidatinja, skupaj 6. Odklonjeni so bili s pravico do polaganja popravnega završnega izpita v septemberskem roku 1936 4 kandidati in 3 kandidatnje, skupaj 7.

Seznam kandidatov(inj), ki so položili završni izpit v juniju 1936.

Tek. št.	Ime	Čas in kraj rojstva	Ime, poklic in bivališče očeta (matere)	Uspeh pri završnem izpitu
1.	Blaško Davorin	7. marca 1919 v Clevelandu, USA.	Pavlina, zasebnica v Celju.	zadosten
2.	Jelen Ivan	14. decembra 1914 v Celju.	Anton, železničar v Celju.	zadosten
3.	Klemenčič Zoran	1. okt. 1916 v Zavrhu pri Veliki Pirešici.	Josip, šol. upravitelj v p., Celje.	dober
4.	Korže Stanko	24. aprila 1918 v Ponikvi ob j. ž.	Julijana, zasebnica, Ponikva.	zadosten
5.	Krivec Franjo	2. aprila 1916 v Celju.	Marija, zasebnica, Celje.	dober
6.	Mravljak Bogdan	2. avgusta 1917 v Šoštanju.	Henrik, viš. pis.predst. v p., Šoštanj.	zadosten
7.	Musar Franjo	5. marca 1918 v Boštanju ob Savi.	Franjo. šol. uprav. v Zidanem mostu.	dober
8.	Pahole Stanislav	5. dec. 1915 v Stari vasi pri Poljčanah.	Frančiška, posestn. Poljčane.	dober
9.	Plazar Karel	27. febr. 1918 v Dolu pri Hrastniku	Ivan, delavec, Hrastnik.	zadosten
10.	Turnšek Roman	27. novembra 1919 v Trbovljah.	Ivana, zasebnica, Turpolje.	dober
11.	Arzenšek Erika	16. aprila 1920 v Storah.	Josip, rudniški urad., Krapina.	dober
12.	Breznikar Angela	2. junija 1917 v Orli vasi pri Braslovčah.	Franc, posestnik, Orla vas.	odličen
13.	Herman Emilija	14. oktobra 1919 v Trbovljah.	Josip, delovodja, Štore.	dober
14.	Knez Anica	2. avg. 1920 v Lahomnem pri Laškem.	Anton, železničar, Lahomno.	prav dober
15.	Kolman Ivanka	13. jan. 1916 v Vrhu p. Št. Vidu pri Planini	Franc, posestnik, Vrh.	prav dober
16.	Kraupner Marija	9. aprila 1920 v Celju.	Rihard, trgovec, Celje.	dober
17.	Pernuš Štefanija	23. decembra 1918 v Kokrici pri Kranju	Marija, kuharica, Kranj.	odličen
18.	Planteu Klara	13. avgusta 1919 v Žitari vasi, Avstrija.	Silvester, brz. mojst., Celje.	dober
19.	Prislan Ksaverija	13. aprila 1917 v Gornjem gradu.	Marija, trgovka, Gornji grad.	odličen
20.	Ručman Zora	11. okt. 1918 v Vel. Širju pri Zid. mostu.	Alojzij, postajenačel. Polzela.	dober
21.	Sivka Štefanija	25. novembra 1919 v Celju.	Ivan, železničar, Celje.	dober
22.	Sodič Olga	3. julija 1916 v Trstu, Italija.	Ivan, železničar, Celje.	dober
23.	Toplak Herma	18. maja 1919 v Celju.	Marija, služiteljica, Celje.	dober
24.	Uлага Katarina	3. nov. 1916 v Drob-nem dolu pri Laškem.	Ivan, prevžitkar Sv. Rupert nad Laškem.	odličen
25.	Umnik Elizabeta	9. januarja 1918 v Suhi pri Kranju.	Josip, posestnik, Suha.	prav dober
26.	Žagar Lucija	23. nov. 1918 v Dobri-ši vasi pri Petrovčah	Vinko, posestnik, Dobriša vas.	zadosten

Statistika dijakov za šolsko leto 1935-36.

	R a z r e d i								Skupno		
	I.			1.	II.			2.			
	m.	ž.	sk.	ž.	m.	ž.	sk.	ž.	m.	ž.	sk.
1. Število:											
vpisanih: začetkom šol. leta	21	23	44	43	16	11	27	27	37	104	141
tekem » »	1	1	2	2	—	—	—	—	1	3	4
od teh je bilo: novincev	19	23	42	42	14	11	25	27	33	103	136
ponavljalcev	3	1	4	3	2	—	2	—	5	4	9
Vseh je bilo vpisanih	22	24	46	45	16	11	27	27	38	107	145
Izstopili so: radi bolezn.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
odpuščeni po čl. 44,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
t. 6 Pravilnika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
odpuščeni po § 31	—	2	2	—	—	—	—	—	—	2	2
zak. o sr. trg. šol.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
umrli	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
prestop. v drug zav.	1	1	2	—	—	—	—	—	1	1	2
opustili šolanje	2	—	2	1	—	—	—	2	2	3	5
Vseh je izstopilo	3	3	6	1	—	—	—	2	3	6	9
Koncem šol. leta je ostalo	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136
2. Starost:											
Rojeni leta 1916	1	—	1	1	9	1	10	3	10	5	15
» » 1917	4	1	5	—	1	1	2	5	5	7	12
» » 1918	3	1	4	4	2	3	5	8	5	16	21
» » 1919	2	10	12	15	4	5	9	6	6	36	42
» » 1920	5	5	10	19	—	1	1	3	5	28	33
» » 1921	4	4	8	5	—	—	—	—	4	9	13
Skupaj	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136
3. Narodnost:											
Jugoslavani	17	19	36	41	16	11	27	24	33	95	128
Nemci	2	2	4	3	—	—	—	1	2	6	8
Skupaj	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136
4. Vera:											
rim. katoliška	19	21	40	43	15	11	26	25	34	100	134
protestantovska	—	—	—	1	1	—	1	—	1	1	2
Skupaj	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136
5. Starši dijakov so:											
javni nameščenci	3	6	9	10	5	2	7	7	8	25	33
upokojenci	2	3	5	—	3	1	4	3	5	7	12
poljedelci { a) posestniki	2	2	4	6	2	1	3	6	4	15	19
{ b) najemniki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
{ c) usluž. in dni	—	—	—	1	—	1	1	—	—	2	2
industrij. { a) podjetniki	3	3	6	8	1	—	1	2	4	13	17
in obrtn. { b) uradniki	—	2	2	6	1	1	2	3	1	12	13
{ c) delavci	4	—	4	1	—	—	—	3	4	4	8
trgovci { a) samostoj.	3	4	7	8	—	2	2	1	3	15	18
{ b) uradniki	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1
{ c) pomočniki	—	—	—	1	—	1	1	—	—	2	2
ost. svob. { a) samostojni	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
poklici { b) pisar. osebje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
{ c) delavci	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
zasebniki	2	1	3	2	4	2	6	—	6	5	11
Skupaj	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136

	Razredi								Skupno			
	I.			1.	II.			2.				
	m.	ž.	sk.	ž.	m.	ž.	sk.	ž.	m.	ž.	sk.	
6. Starši stanujejo :												
v Celju	8	9	17	15	4	3	7	9	12	36	48	
v celjskem srezu	5	3	8	6	2	1	3	4	7	14	21	
v ostalih krajih Drav. banov.	6	9	15	20	10	7	17	11	16	47	63	
v Savski banovini	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	
v Primorski banovini	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1	
v tujih državah	—	—	—	2	—	—	—	—	—	2	2	
Skupno	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136	
7. Uspeh koncem šol. leta:												
odličen	1	—	1	2	—	—	—	—	1	2	3	
prav dober	2	2	4	6	1	3	4	6	3	17	20	
dober	5	8	13	13	5	1	6	6	10	28	38	
zadosten	3	2	5	5	5	3	8	3	8	13	21	
izdelali so	11	12	23	26	11	7	18	15	22	60	82	
razredni izpit imajo	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
popravni izpit imajo	6	3	9	13	4	3	7	7	10	26	36	
niso izdelali	2	6	8	5	1	1	2	3	3	15	18	
izgube pravico šolanja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skupno	19	21	40	44	16	11	27	25	35	101	136	

Naznanilo za šolsko leto 1936-37.

Vpisovanje za šolsko leto 1936/37 bo v dneh 1., 2. in 3. septembra 1936, vsakokrat od 8.—11.

V I. razred se sprejemajo učenci (ke), ki so dovršili štiri razrede srednje šole (gimnazije, realke ali realne gimnazije) z nižjim tečajnim izpitom ali štiri razrede meščanske šole z zaključnim izpitom in ninaajo več nego 17 let.

Učenci (ke), ki imajo ob vpisovanju več kakor 17, toda manj nego 19 let, se smejo vpisati samo z odobrenjem kraljevske banske uprave.

Učenci (ke), ki so dovršili štiri razrede srednje ali njej podobne šole v inozemstvu, se smejo vpisati, če opravijo dopolnilni izpit. Dopolnilni izpit polagajo na predlog direktorja z odobritvijo min. trgovine in industrije iz onih predmetov, katerih se niso učili ali katerih so se učili v manjšem obsegu.

Učenci (ke), ki so izgubili pravico do rednega šolanja na srednji šoli, se ne morejo vpisati kot redni učenci.

V II. razred se vpisujejo učenci (ke), ki so uspešno dovršili I. razred na tej šoli. Učenci (ke), ki so dovršili I. razred na drugi trgovski srednji šoli, se smejo vpisati, če so dobili za to odobritev od direktorja šole, na kateri so bili preje vpisani.

Učenci (ke), ki so obiskovali srednjo trgovsko šolo v inozemstvu, se smejo sprejeti po odobritvi ministrstva za trgovino in industrijo ali banske uprave v drugi razred, če opravijo dopolnilni izpit iz predmetov, katerih se niso učili, ali ki so se jih učili v manjšem obsegu.

Učenci (ke), ki so pohajali trgovske pomorske akademije, morejo prestopiti v dvorazr. trgov. šolo, ako položijo dopolnilni izpit.

K vpisovanju je prinesiti:

a) Rojstni list.

b) Šolsko izpričevalo (za prvi vpis v prvi razred izpričevalo o nižjem tečajnem izpitu srednje šole ali o zaključnem izpitu meščanske šole, ponavljalci in za II. razred zadnje letno izpričevalo).

c) Prijavo v 2 izvodih, lično izpolnjenih, eden izvod taksiran s kolkom Din 50.—. (Prijave se dobe pri šol. slugi po Din 0.50 komad.)

č) Potrdilo pristojnega davčnega oblastva o višini neposrednega davka roditeljev (očeta in matere) in učenca (ke), če je temu davek predpisan. Ako so starši državni ali samoupravni (banovinski, občinski) uslužbenci, ki se jim predpisuje davek le od njih službenih prejemkov, jim izda to potrdilo urad, kjer prejemajo plačo. Če je tem uslužbencem predpisan davek tudi na kakšni drugi davčni osnovi, morajo predložiti tudi potrdilo davčnega urada. Prošnje in potrdila o višini davka so zavezane taksi iz tar. post. 1., 3. in 4. taksne tarife (Din 5.— in 20.—).

Naknadni vpis odobruje do 20. septembra direktor šole, ministristvo za trgovino in industrijo ali banska uprava pa najdalje do 10. oktobra. Po tem roku se ne more noben učenec več vpisati.

Šolnina, ki jo odmeri ravnateljstvo šole po skupnem davku po tar. post. 318 a, II. skupina, se plača takoj ob vpisu za vse šolsko leto.

d) Prispavek Din 20.— za šolsko leto po § 29. zakona o zdravstveni zaščiti učencev.

Učenci (ke), ki ne prestopajo v šolo neposredno iz druge javne šole, morajo predložiti uradno npravstveno izpričevalo.

Razredni dopolnilni in popravni izpiti se bodo vršili 26. in 27. avgusta za prvi ter 28. in 29. avgusta 1936 za drugi razred. Podroben razpored bo objavljen na razglasni deski. Prošnje za popravne izpite je kolkovati z Din 5.— in Din 10.— in jih je vložiti pri ravnateljstvu do 23. avgusta 1936.

Završni izpit v septembru 1936 bo pismeni v času od 2.—7. septembra, ustni pa se prične 10. septembra 1936. Prošnje za zaključni izpit je vložiti kolkovane z Din 5.— pri ravnateljstvu do 1. septembra. 1936.

Šolsko leto 1936/37 se prične 14. septembra s službo božjo v farni cerkvi ob 8. Učenci (ke) se zberejo v šoli, odkoder odidejo skupno v cerkev. Po opravljeni službi božji se vrnejo zopet v šolo, kjer se jim razglasi urnik in disciplinski predpis. Dne 15. septembra se prične redni pouk.

Ugodnosti absolventov dvorazr. trgov. šol. Izpričevalo o uspešno dovršeni dvorazr. trg. šoli nudi po čl. 2 pravilnika ministristva trgovine in industrije II. br. 13 1850/n (Služb. novine kralj. Jugoslavije z dne 15. maja 1934, št. 111/XXVIII./274) in § 19 zakona o obrtih (Služb. nov. kralj. Jugoslavije z dne 9. novembra 1934, št. 262/LXXXI/558) **dokaz popolne izobrazbe za samostojno izvrševanje trgovinskega obrta. Nadomešča tedaj učno dobo in pomočniško zaposlitev v trgovini.**

Absolventi dvorazr. trgov. šol uživajo po čl. 49. toč. 2., čl. 132. toč. 2. in čl. 129. toč. 4. zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o ustrojstvu vojske in mornarice z dne 6. sept. 1929, Dj. št. 36.400 (Služb. list kos 2. z dne 8. januarja 1932) **ugodnost 9-mesečne voj. službe v stalnem kadru (dijaški rok)** po čl. 32., 9. in 96. zakona o ustrojstvu vojske.

Prestop v trgovsko akademijo. Učenci (ke), ki so dovršili dvo-razredno trgov. šolo in položili zaključni izpit, lahko prestopijo na osnovi § 5. zakona o srednjih trgov. šolah v III. razred trgov. akademije, ako položijo po pravilniku ministristva trgovine in industrije I. Br. 24.287/N (Služb. list kos 66. z dne 20. avg. 1932) predpisani dopolnilni izpit. Ta določba daje učencem (kam) dvorazr. trgov. šol ugodnost, da morejo po dovršeni dvorazr. trgov. šoli brez vsake izgube časa nadaljevati študije na trgov. akademiji. Zlasti važna je ta določba za starše iz Celja in bližnje okolice, ki hočejo nuditi svojim sinovom in hčerkam višjo trgovsko izobrazbo. Njih otroci morejo študirati dve leti

pod domačim nadzorstvom in ob manjših stroških, nato pa lahko nadaljujejo študije na trg. akademiji in, ko so to dovršili, tudi na Ekonomsko-komercijalni visoki šoli v Zagrebu ali drugi trgovski visoki šoli.

Opravljanje privatnih izpitov je dopustno na osnovi § 47. in 48. zakona o srednjih trgovinskih šolah po pravilniku ministristva trgovine in industrije I. br. 23.460/N (Služb. list kos 66. z dne 20. avg. 1932) na srednjih trgovinskih šolah samo osebam, starejšim od 19 let:

- a) ki se zaposlene v pridobitnih podjetjih in napravah;
- b) ki niso zaposlene v pridobitnih podjetjih in napravah, pa so bile prej redni učenci (ke) srednje trgovinske šole, a so redno šolanje prekinile.

Ravnateljstvo.

